

"BOLWERK - zo lezen wij in het jaarboekje 1979 - 1980 - is evenzeer bestemd voor ouders als voor leerlingen. Wij delen het in de klassen uit; het is de bedoeling dat de leerlingen het aan de ouders laten lezen."

Goed waarnemen, d.i. onbevangen en onbevooroordeeld de werkelijkheid in zich opnemen, is moeilijker dan wij veelal vermoeden. Want die waarneming wordt belemmerd doordat wij gepreoccupeerd zijn met onze ervaringen uit het verleden die aan het heden een te subjectieve kleur geven of met onze vrees of hoop betreffende de toekomst. In beide gevallen wordt het beeld van het heden vertekend. Het heden dringt alleen onvolledig of mismaakt tot ons door. Het blijkt bv. geweldig lastig te zijn om zo naar iemand te luisteren dat de woorden die hij zegt en vooral ook zijn bedoelingen werkelijk overkomen. Wij horen vaak alleen wat wij willen horen. Wij leggen de ander woorden en bedoelingen in de mond, waarin hij zichzelf niet herkent. Daarom drukte Freud de psychiaters op het hart dat zij moesten leren luisteren met gelijkmatig verdeelde aandacht, - 'gleichschwebende Aufmerksamkeit' - dus naar *alles* wat de patient zegt en naar *hoe* hij het zegt. Onze omgang met mensen en dingen lijkt vaak op het zien door een gekleurde bril, die alle golflijnen welke ons niet aanstaan cruit zeeft.

Dat geldt ook voor de omgang met onszelf. Luisteren naar de eigen gevoelens is een kunst die bij velen slecht is ontwikkeld. Het gevolg is dat onze contacten met de buitenwereld oppervlakkig of onecht worden.

H. Fortmann

Behalve de elders reeds genoemden werkten aan dit nummer mee:

Mw. P. Hoving-Helling
Mw. F. Neggers
Mw. J. Slimmers-Martin, key-operator
Eindredactie: L. Verzuu

Ontwerp voorpagina:

Arend Nijman

BOLWERK nr 5 verschijnt

7 mei a.s.

Kopy gaarne binnen voor

1 mei.

BOLWERK is een forum. Dat wil zeggen een blad met als eerste en uitdrukkelijke bedoeling zoveel mogelijk mensen binnen onze schoolgemeenschap met elkaar in gesprek te brengen; juist, als het even kan, over belangrijke en derhalve controversieele zaken. Wat in BOLWERK staat komt dus alleen en uitsluitend voor rekening van degenen die de betreffende artikelen ondertekenen.

P E R I O D I E K v/h P I U S - X L Y C E U M

BOLWERK

RK SCHOLENGEMEENSCHAP

VOOR VWO EN HAVO

jacob geelstraat 38
amsterdam slotervaart

CURSUSJAAR 1979 - 1980

19 MAART 1980 NR 4

VAN DE RECTOR

De inschrijvingen voor de cursus die in augustus gaat starten, hebben duidelijk gemaakt dat de onverwacht grote toeloop van vorig jaar niet zal worden voortgezet. Dat kon ook niet, want we wisten van tevoren dat er minder leerlingen op de basisscholen "beschikbaar" waren. Het laat zich aanzien dat we weer met vijf brugklassen zullen starten; andere opmerkelijke verschuivingen zullen niet plaats vinden. De grote drukte van de afgelopen jaren heeft geleid tot een overbevolking van het gebouw op sommige momenten, waardoor af en toe alleen door toepassing van kunstgrepen gezorgd kon worden voor een leslokaal voor elke klas. Twee klassen minder betekent in die situatie: een beetje lucht, waarin bijvoorbeeld gedacht kan gaan worden aan de inrichting van een lokaal voor (audio-) visuele hulpmiddelen die door sommige secties al jarenlang voor hun lessen worden gevraagd.

Ten aanzien van de voortgaande polemiek over de inhoud van ons schoolblad krijg ik steeds meer de indruk dat men elkaar niet goed verstaat en dat daardoor acties worden ondernomen en reacties ontstaan die tot wederzijds onbegrip en tot onderlinge verbittering aanleiding geven. Wanneer ik mensen hierover spreek, blijkt niemand er op uit te zijn "op de man" te spelen, maar ieder wil "vechten voor de zaak"; toch voelen sommigen zich persoonlijk gekwetst en dat kan en mag niet de bedoeling zijn. De staf heeft met de eindredacteur afgesproken op niet al te lange termijn over deze situatie nog eens een gesprek te voeren; de eindredacteur heeft mij gezegd best bereid te zijn nog eens over het redactionele beleid te spreken met het bestuur van de oudervereniging, als dat daar prijs op stelt. Ik hoop dat die gesprekken, na de paasvakantie te voeren, de misverstanden uit de weg zullen ruimen.

Minister Pais heeft onlangs zijn plannen voor een vakantie-regeling voor de komende jaren gepubliceerd. Het onderwijsveld is met die plannen niet erg gelukkig en het is dan ook nog niet zeker of ze zullen blijven gelden. Voor het schooljaar 1980-1981 gaan de directies van de katholieke scholen voor VWO-HAVO en MAVO vooralsnog uit van een voorstel dat ook de gemeente Amsterdam voor de openbare scholen voor voortgezet onderwijs wil hanteren. Hoewel een precieze invulling nog moet plaats vinden, kan in grote lijnen van het volgende schema worden uitgegaan: een week in oktober (ma.20/10-vr.24/10); twee weken met Kerstmis (ma.22/12-vr.02/01); een week in maart (ma.02/03-vr.06/03); twee weken met Pasen (ma.13/04-vr.24/04); 1 dag na Hemelvaart (vr.29/05); zes weken grote vakantie (ma.06/07-vr.14/08). Hierbij dient wel te worden opgemerkt dat onze school enkele dagen zal moeten reserveren voor de viering van het vijfde lustrum, die in de loop van december zal plaats vinden. U dient dus het bovenstaande schema met enige voorzichtigheid te hanteren; zodra we meer

zekerheid hebben, hoort U nader van mij. Ook in de toekomst zal blijven gelden dat het opnemen van vakanties door leerlingen buiten de vastgestelde tijden alleen in echte noodgevallen door de schoolleiding mag worden toegestaan.

Aan het einde van de volgende week begint de paasvakantie; ik hoop dat iedereen er in slaagt daarna helemaal uit- en toegerust aan het laatste trimester te beginnen en dat met een goed resultaat te besluiten. Vooral de eindexamenkandidaten wens ik van harte veel sterkte en sukses.

M. Siewe

EEEN REIS NAAR ROME

EEEN REIS NAAR ROME

Voor de laatste maal kijken wij terug op de gedenkwaardige gebeurtenissen in de eeuwige stad. Ondanks tentamens voelen wij het onze plicht nog enige cultuur te brengen in dit bolwerk van dorheid.

Woensdag 17 Oktober

Als je als achteloze bezoeker het Vaticaanse Museum betreedt weet je niet waar je moet kijken. Het gebouw zelf is al een kunstwerk. Je komt binnen via een monumentale trap die cirkelend naar boven loopt. Bij de ingang van het museum zelf gekomen kan je verschillende wandelroutes volgen. Deze routes variëren in tijdsduur van één tot vier uur. Hieruit blijkt al hoeveel het museum in huis heeft. Nu moet je niet denken dat het hier alleen om Christelijke kunst gaat. Egyptische mummies, Griekse godenbeelden, grafmonumenten en vaatwerk zijn in overvloed aanwezig. De grote musts zijn wel de Laokoongroep en de Sixtijnse kapel. Je wordt als bezoeker zo overspoeld met kunst dat je compleet gevloerd weer buiten komt. Daarom was er ook na het museum een vrije middag gepland. De groep was in het museum uiteengeslagen en iedereen bracht zijn middag op een verschillende wijze door.

Joris:

" Een beetje dizzy liep ik door de laatste zalen van het museum en volgde de bordjes naar de uitgang. Hierbij kwam ik in het Vaticaanse Restaurant terecht waar de menulijst aan een oude vertrouwde snackbar deed denken. Hier zaten al enigen van onze groep te eten. Daarne wapperden allen uiteen en ik keerde in gezelschap per bus terug naar het Instituto waar tot mijn grote verbazing vrijwel alle meisjes aanwezig waren. De stemming was erg verveeld en al leuterend werd de tijd verdaan. Men was gewoonweg uitgeteld."

Stephan:

" Ik voelde de behoefte om eens lekker alleen te zijn. Ik liep richting Sint Pieter omdat ik daar een de buurt een interessant winkeltje had ontdekt. Hier werden munten en gelegenheidsenveloppen verkocht, zaken waarvoor ik nu eenmaal als een geflippte verzamelaar een manie heb. Toen ik uit het winkeltje kwam vond ik toch wel verdacht druk worden op het plein voor de Sint Pieter. Na enig dringen en halsreiken ontwaarde ik voor de Sint Pieter een witte gedaante. Na enig combineren en deduceren kwam ik tot de conclusie dat dit Johannes Paulus II moest zijn. Na toespraken van dit talenwonder in alle denkbare tongen besloot ik terug te keren, voldaan over mijn solo-trip. In het Instituto trof ik helaas Joris weer aan.

's Avonds stond een etentje in een ristorante op het programma. Het restaurant wat dnr. de Greeve op het oog had, bleek echter gesloten te zijn. Het vinden van een ander restaurant dat ruimte voor de hele groep had, was een moeilijke zaak. De stemming daalde dan ook behoorlijk. Maar gelukkig na een uur of zo vonden we gelukkig een geschikte uitspanning. Rondom de tafels cirkelde een onvervalsde mandoline speler en toen werd het toch nog gezellig. Aan één tafel viel het wat anders uit. Hier waren Selma, Irene, Marja, Grace en Joris ondergebracht, terwijl er al enige Amerikanen zaten. Een oude Yank vertelde ons trots dat hij van 2000 dollar was beroofd bij een pickpocket en gedurende de hele maaltijd zat hij ons op zijn zakrekenmachine geldomrekeningen voor te toveren en hoog op te geven van zijn fantastische Amerika. Joris kreeg tot overmaat van ramp een stuk vlees op zijn bord dat alle voorschriften van de vleeskeuring tarte. Hij had zich natuurlijk aan de meelproducten moeten houden, maar daar wordt je op het laatst ook wat slapjes van. Zodoende heeft hij een half uur de spierweefsels van een aangebrande schoenzool ontleed en kan misschien daarom straks het eerste jaar medicijnen overslaan. Een regenbui besloot deze avond waarover de meningen verdeeld zijn.

Donderdag 18 oktober,

Vol goede moed togen we naar het Forum Boarium waar men het zg. Vesta-tempeltje en de best bewaarde tempel van Rome aantreft, benevens de boog van Janus, twee kerken en het riool van het forum romanum. Voor de S. Maria del Cosmadin bevond zich de Bocca della verita, een oud putdeksel, waarvan de legende zegt dat van diegene die zijn hand in het gat ervan steekt en liegt, zijn hand wordt afgerukt. Bij een gemeentehuis van Rome is een eigenaardige zuilengalerij dat veel dieper lijkt dan het is. De architect heeft gebruik gemaakt van optisch bedrog: de zuilen worden naar achteren toe steeds kleiner.

We bezochten later de thermen van Caracella, waarvan helaas niet al te veel overeind staat. De thermen bestaan uit grote ruimtes waar de Romeinen niet alleen konden baden maar ook sporten, vergaderen en een massage nemen. Na een lunch van broodjes met konijnenvoerbekekenij we het Domus Aurea, het gouden huis van Nero dat zeer goed bewaard is gebleven wat de architectuur betreft. Op Navona vonden we de resten van een oud stadion. De lichte regen werd allengs heviger en doornat bereikten we de Ignatius kerk. De plafonds hier zijn op een dergelijke manier geschilderd dat ze bol lijken. Een zeer knap staaltje van alweer optisch bedrog. In een zeer kort tijdsbestek moest toen het Capitolijns museum er doorheen gejaagd worden. Gelukkig zagen we de befaamde Lupa Capitolina, een beeld van een wolvin dat een van de beroemdste Romeinse symbolen is. Na een prima diner werd Stephan weer een beetje slaperig. Enkele enthousiasten bekeken nog wat kunstwerkjes, zoals de schilpaddenfontein.

Vrijdag 19 oktober

Met de metro gingen we naar E.U.R., een hypermodern gedeelte van Rome. Hier staat het museum van de Romeinse cultuur, geschonken door Fiat. Het enige wat echt in de smaak viel was een grote maquette van het antieke Rome. De beelden die er verder nog stonden waren veelal van gips en kopieën en daar namen we nu geen genoegen meer mee. Daarom zaten sommigen al snel in het heerlijke zonnetje een rijstje te eten.

De St. Paulus buiten de muren is een erg mooie kerk, die na verwoesting door brand, herbouwd is en daardoor erg gaaf is, met eraan

TEN EINDE RAAD ?

Zoals jullie misschien zullen weten heeft Pius X een leerlingenraad. De activiteiten van deze raad had tot voor kort, het grote aantal leerlingen op deze school in acht nemend, een onwaarscheinlijke omvang.

Er werd wekelijks een kamervergadering gehouden en daarmee in verband staand een interne voorbereidende raadsvergadering. Bovendien werd er maar liefst maandelijks vergaderd met de staf en met de oudervereniging. Dit alles houdt in dat er N.B. twee en een halve vergadering van gemiddeld een uur per week werd gehouden. Dat dit neer komt op een 2½ uur vergaderen en een verlenging van het lesrooster van ca. 8% hoef ik niemand te vertellen. Voor hen, die het ongelofelijke van deze activiteiten niet in willen zien, zal ik bij deze vermelden, dat een raadslid geacht wordt tijdens een vergadering stil te zitten, niet te gapen, in gepeins met zijn pen te spelen en op niet geheel vrijwillige basis gemiddeld een halve liter thee het zij koffie zonder slurpen te drinken.

Wanneer men nu zo'n raadslid zou aanschieten en vragen wat de leerlingenraad in feite gedaan heeft zou hij verschrikt van een recente notulen opkijken en na enig oorgekrab en diep nadenken onthullen dat het schoolcafé inklusief de ventilatoren aan hem persoonlijk te danken is.

Dat het schoolcafé het werk is geweest van de vorige leerlingenraad en nu dat van de schoolcafékommissie en dat het schoolbestuur ons de ventilatoren niet zou hebben gegeven als ze geen algemene en gezonde investering in het gebouw zouden zijn weet ook dit raadslid. Hij weet heel goed dat de leerlingenraad te weinig doet en als haagse bluf laat zien wat haar inhoud is wanneer zij beproefd zou worden.

Hoewel de interesse van de achterban (jullie dus) voor de leerlingenraad niet al te groot is, wat geen gunstige invloed op de leerlingenvertegenwoordiging heeft gehad, is de benarde situatie, waarin de leerlingenraad verkeert, voor het grootste deel te weiten aan de raad zelf. Dit bleek o.a uit een onderzoek dat de overbruggingskommissie heeft ingesteld. Met name liet het contact tussen de raad en de achterban te wensen over. Wanneer er b.v een vergadering geplant was, kon deze maar al te vaak niet plaatsvinden. Er kwamen te weinig mensen omdat niet ieder op de hoogte was van het tijdstip, de plaats of de agenda van de vergadering of simpelweg omdat de agenda niet interessant genoeg was.

Velen verloren het vertrouwen in de raad en de raad moet zich nu wel beseffen, dat wanneer zij het zelfingenomen en egocentrice optreden niet stopt, zij de leerlingenvertegenwoordiging ten gronde richt en de school letterlijk radeloos maakt.

Een leerlingenraad moet niet denken dat zij belangrijk is omdat zij vergaderd, of omdat de mensen die er in zitten denken dat zij belangrijk zijn. Nee, een raad kan alleen maar belangrijk zijn door de dingen die zij doet. Haar waarde kan slechts bepaald worden door de raad die zij geeft. Een raad die niet als raad funktioneert is even waardeloos als een stilstaande stoeltjesklok. Hoe mooi die ook opgepoetst is, als niemand een zet tegen de zwengel geeft, als niemand het apparaat in beweging zet heeft die klok als klok geen enkele waarde.

Dat de raad kan vergaderen weten we. Dat zij prachtige notulen kan maken weten we. Dat de mensen die nog in de leerlingenraad zit-

DE HANDSCHOEN

OPGERAAFT . . .

Een geschoeide hand biedt aanzienlijk meer bescherming dan een ongeschoeide en kan soms - bijvoorbeeld in de bokssport - geweldiger lijken dan hij in werkelijkheid is.

Ook beschermt de handschoen de drager tegen het maken van vuile handen; vandaar de vele en verscheidene soorten voor huishoudelijk gebruik.

Maar nu terzake.

In het laatst verschenen BOLWERK trof de lezer een ingezonden stuk van het Bestuur van de Oudervereniging aan. Dit gezelschap bestaat uit een dertiental ouders die onder de geleende kop Redactioneel en Principieel wonderlijk eensgezind van leer trokken tegen de eindredacteur van BOLWERK, de heer L. Verzuu.

Hoewel uit hun stuk duidelijk naar voren komt, dat de leden van het Bestuur vinden dat de fatsoensnormen door de eindredacteur niet strikt genoeg worden gehandhaafd, willen wij daar nu niet op ingaan. De heer Bianchi heeft in zijn artikel al gewezen op het voorbijgaand karakter van de overtredingen van dit soort normen, en ieder weet uit eigen ervaring dat deze normen in de loop der tijden nog al eens aan verandering onderhevig zijn (geweest).

Ons bezwaar geldt vooral de beschuldigingen die de eindredacteur tussen neus en lippen door te incasseren krijgt.

Dat waren achtereenvolgens:

- GROVE SUBJECTIVITEIT (te lezen in de zinsnede: "is een principiële houding alleen toegestaan als die niet afwijkt van die van de eindredacteur?")
- LAFHEID ("vlucht voor verantwoordelijkheid en zich verschuilen achter anderen")
- 'n VERKEERDE TAAKOPVATTING ("Het zijn van eindredacteur is niet zijn eerste en voornaamste taak.")
- 't ACHTERHOUDEN VAN COPY (n.a.v. de ingezonden copy van een bestuurslid, die niet geplaatst zou zijn)
- 'n VERKEERD GODSBESEF (n.a.v. Verzuu's opmerking "Je kunt niet God dienen en de Mammon." stelt het Bestuur de vraag: "Welke God bedoelt hij? Vermoedelijk is zijn kijk daarop principieel anders dan de onze.")

Voor alle duidelijkheid voegen we hier aan toe, dat deze aantijgingen in onze ogen niet minder kwetsend en belasterend zijn, omdat ze af en toe voorzien zijn van een vraagteken.

Naar onze mening heeft de eindredacteur, die geen censuur wenst te hanteren, de volgende taken:

- hij moet de leerlingen wijzen op mogelijke kwetsende passages in hun bijdragen, (iets wat hij doet !)
- hij moet leerlingen die desondanks hun artikel in de oorspronkelijke vorm gepubliceerd wensen te zien, wijzen op de mogelijke consequenties voor hen zelf.
(wat hij ook doet !!)

Onze conclusie is duidelijk: hij kwijft zich van zijn opvoedende taak.

Er komt nog iets bij:

Het redacteurschap van de heer Verzuu wordt "betaald" met z.g. taakuren. Aan het aantal en het doel van deze uren hecht de Algemene Docentenvergadering zijn goedkeuring. Dit mag men opmaken uit het feit dat sinds de heer Verzuu eindredacteur van BOLWERK is, nooit gepoogd is deze taak aan hem te onttrekken, of het aantal uren te verminderen. Integendeel, men was voor handhaving van de taak en in het verleden is het aantal taakuren zelfs verhoogd. Mag hieruit de conclusie getrokken worden, dat de docenten voldoende vertrouwen hebben in het beleid van de heer Verzuu als eindredacteur?

Wij menen van wel.

Daarom ook zijn wij van mening dat het rechtvaardiger is de aanvallen niet te richten op de eindredacteur, maar op de inhoud van de gewraakte artikelen. Dan ook zouden argumenten argumenten blijven en wordt vermeden dat zij ontaarden in aantijgingen. Duidelijker: dan zou niet op de man gespeeld worden, maar op de bal. Het zou het spelpeil ten goede komen.

Mieke Maasen
Angela van Straaten
Theo Tel
John de Nijs
Arne van Zweden

De leden van de docentenraad.

---

vervolg van p. 2

ten bereid zijn zich in te zetten voor ieder meer of minder belangrijke zaak en bereid zijn verantwoordelijkheden op zich te nemen weten we ook.

Het enige wat de raad nodig heeft is het zetje dat gegeven moet worden door de achterban, d.w.z. door hen, die gebruik willen maken van de diensten die de raad kan en wil bieden.

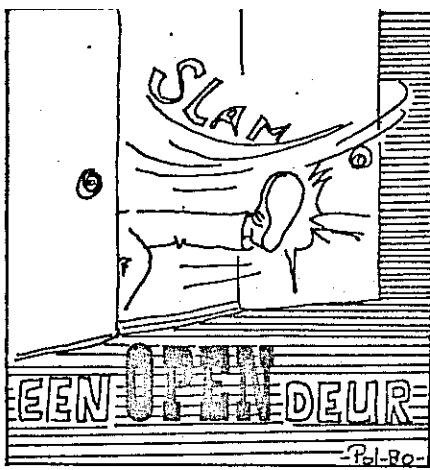
Dat zetje is niet moeilijk te geven; het enige wat iemand hoeft te doen om de leerlingenvertegenwoordiging in beweging te stellen, is een briefje te gooien, met een meer of minder groot probleem, in de rode brievenbus in de centrale hal. De raad zal dit briefje behandelen en het probleem (geen probleem is ons te groot of te klein) aanpakken door er met de probleemsteller, de staf, oudervereniging of welke andere betrokken groep binnen de school over te praten en er in 'n bolwerk een verslag over of visie op te geven. (Over dat probleem kan op verzoek een leerlingenkamervergadering worden gehouden die bijvoorbeeld in bolwerk of op een prikbord in de centrale hal zal worden aangekondigd. We zullen er naar streven op een vaste tijd te vergaderen bijvoorbeeld de 1e dinsdag van de maand. Het doorgaan van een vergadering zal dan afhankelijk zijn van het aantal binnengekomen punten.)

Een ding moet als een paal boven water staan. De leerlingenraad hoort diensten te verlenen aan de leerlingen. Over die diensten moet verantwoording worden afgelegd en iedereen moet de resultaten van het werk van de raad kunnen zien en bekritisieren. Bolwerk is hiertoe het ideale middel en zal in de toekomst hopelijk veelvuldig hiervoor gebruikt worden.

Elly Jansen
Marijn van Lith

Leden van de overbruggingskommissie en de leerlingenraad

Oja?
DREMPELVRES VOOR DE
DOCENTENKAMER?

Typisch!..

WANT BIJ IEDER STENCIL DAT JE
BRENGT, KIJKT IEDEREEN JE
VERLANGEND AAN.

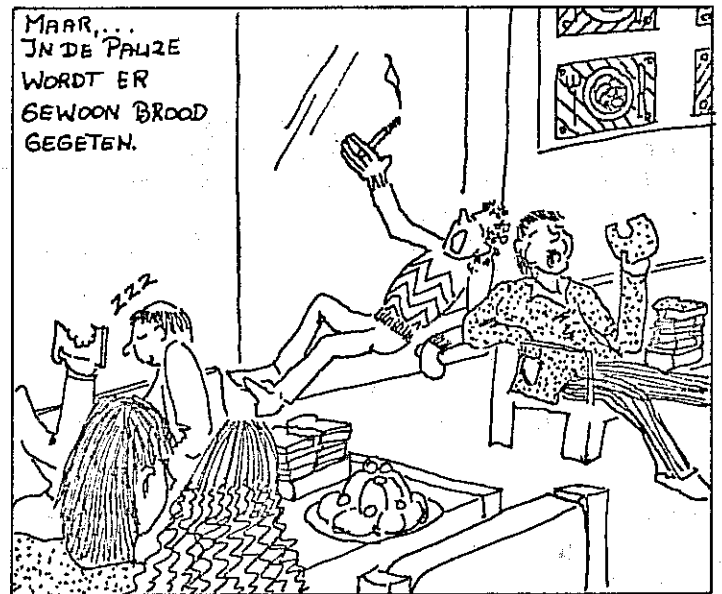
EN JE KRIJGT TOCH OOK METEEN EEN
DUIDELIJK ANTWOORD ALS JE WAT VRAAGT.

NATUURLIJK WORDEN VERGADERINGEN
OP LIJFST DISCRETE WIJZE
GEHOUDEN.

ENDE COMMUNICATIE
IS ER OP A'N
"LERAARS" TJA,
ALLICHT.

MAAR...
IN DE PAUZE
WORDT ER
GEWOON BROOD
GEGETEN.

EN NA
SCHOOLTID WORDT
ER ALLEEN OER
WERK
GESPROKEN.

MAAR JA, DE EERSTE
DREMPELVERHOOGING IS AL
AANGEKONDIGD...
OF WAS DAT VOOR HET
SCHOOLCAFE'?

in hun kuif gepikt

Het schijnt anno 1980 niet geoorloofd te zijn om als oudervereniging wat meer aan de weet te willen komen over de doelstelling van het schoolblad Bolwerk. Want als in zo'n gesprek door enkele ouders kritische opmerkingen worden gemaakt (opmerkingen die ik overigens niet allemaal deel) over enkele in het verleden geplaatste artikelen, blijken een aantal docenten en leerlingen hevig "in hun kuif gepikt" te zijn. De eindredacteur organiseert zelfs een spontane en brede discussie met als resultaat dat de oudervereniging wordt beschuldigd van het willen invoeren van censuur.

Wat in Bolwerk nr. 3 door een aantal scribenten is gepresteerd, schiet de doelstelling van het forum dat Bolwerk wil zijn, ruimschoots voorbij en zou ik eerder willen rubriceren onder de kop "intellectuele terreur". Deze zogenaamde vrijheid van meningsuiting leidt tot een onvrijheid van diegenen die toevallig minder goed gebekt zijn of met de pen kunnen omgaan.

Als het de eerste en uitdrukkelijke bedoeling is via Bolwerk zoveel mogelijk mensen binnen onze schoolgemeenschap met elkaar in gesprek te brengen (een doelstelling waarin ik mij geheel kan vinden) is het noodzakelijk dat de deelnemers aan een forum een aantal spelregels afspreken. De meest belangrijke lijkt mij, dat de gesprekspartners - ongeacht de opvattingen die zij huldigen - elkaar respecteren. Daarbij is een zeer belangrijke taak weggelegd voor de gespreksleider i.c. de eindredacteur.

Daar schrik je toch van! Waarvan? Van het misselijkmakende suggestieve stukje van Ben Geurts. Alleen is het jammer dat de lezers nu nog niet weten hoe de heer Geurts er over denkt. Wél weten we nu wat men in onderwijskringen bedoelt met taalarmoede.

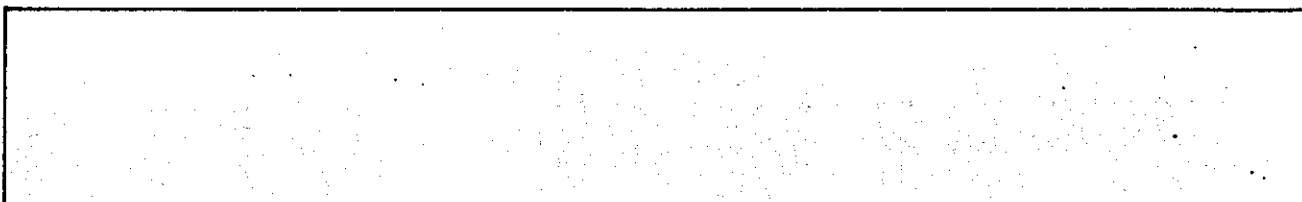
Tot slot dit. Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat de door Bolwerk geclaimde vrijheid van meningsuiting volkomen haaks staat op de rest van het schoolgebeuren. Het jarenlang pogen van de oudervereniging om b.v. enigszins betrokken te worden in de besteding van de ouderbijdragen is tot voor kort regelmatig stuk gelopen op "stille krachten". En dan vroeg de oudervereniging nog niet eens medebeslissingsrecht.

En hoe zou het komen dat het met de leerlingenraad zo slecht gaat? Omdat er niets te verdelen valt! De leerlingenraad moet zich beperken tot het schoolcafé en andere onschuldige activiteiten.

Ik hoop dat ik het verkeerd zie, maar dat hoor ik dan nog wel! Een schoolgemeenschap die zichzelf respecteert draagt zorg voor een goede begeleiding van democratische bewegingen vanuit de basis en ruimt daarvoor in het schoolgebeuren een zinvolle plaats in.

Dit alles opdat de jeugd van nu straks beter en democratischer kan functioneren in onze samenleving dan wijzelf.

W.L.M. Paternotte.

STUDEREN, EEN AVONTUUR!

Als de plannen van minister Pais doorgaan dan wordt studeren met ingang van 1981 een avontuurlijke zaak. Wat gaat er dan veranderen?

Het nieuwe wetsontwerp voor het wetenschappelijk onderwijs verdeelt dit wetenschappelijke onderwijs in twee fasen :

Fase I : een vierjarige opleiding in een bepaalde studierichting, af te sluiten met een doctoraal examen. In principe wordt iedereen met een v.w.o.-diploma dat aan bepaalde pakketeisen voldoet tot deze eerste fase toegelaten. Het eerste jaar is een oriënterend jaar, de zogenaamde propedeuse, dat wordt afgesloten met een advies over de zin van een eventuele voortzetting van de studie. Bij negatieve resultaten mag men het eerste jaar nog een keer overdoen; mislukt ook dit, dan vervalt het recht op inschrijving aan een universiteit en zal men zijn geluk elders moeten gaan proberen. Bij positief resultaat mag men doorgaan naar de doctoraalfase die dan nog drie jaar duurt. Ook hier heeft men weer de mogelijkheid een jaar te doubleren, en als men het eerste jaar niet overgedaan heeft mogen het er zelfs twee zijn, maar wie na maximaal zes jaar geen doctoraal examen heeft gedaan moet verdwijnen!

Fase II : een een- of meerjarige post-doctorale beroepsopleiding tot bijvoorbeeld leraar, wetenschappelijk onderzoeker, huisarts, etc. Tot deze fase wordt slechts 40% van het totaal aantal afgestudeerde studenten toegelaten. Welke selectiecriteria hierbij worden gebruikt is nog onbekend.

Wat betekent een en ander voor de leerling die thans in 5 vwo zit?

Ten aanzien van de eerste fase moet hij van tevoren goed bedenken wat hij gaat studeren, want van studierichting veranderen kost hem een jaar en beperkt dus zijn studietijd in de nieuwe studierichting. Hij heeft immers maar zes jaar recht van inschrijving! Alleen overmacht kan die periode van zes jaar verlengen, maar wat overmacht is bepaalt het bestuur van de universiteit. Ook wanneer hij wil inschrijven voor een studierichting met een numerus fixus moet hij, wanneer hij uitloot, voorzichtig zijn, want voorlopig inschrijven voor een andere studie, de z.g. "parkeerstudie", kost hem toch een jaar van zijn totale studietijd. Kortom : weet waaraan je begint!

Ten aanzien van de tweede fase is het van belang van tevoren goed op de hoogte te zijn van de beroepsmogelijkheden in de gekozen studierichting. Want wie bijvoorbeeld geschiedenis wil gaan studeren om daarna leraar te kunnen worden weet nog niet of hij wel tot die 40% zal behoren die daartoe in de gelegenheid worden gesteld. En wat doe je met een doctoraal examen geschiedenis als je daarna niet door mag gaan?

De beperking van de totale studietijd tot maximaal zes jaar en de beperking van het aantal studenten dat na het afsluitend examen een beroepsopleiding mag volgen zorgen er dus voor dat de toekomstige student misschien wel weet waaraan hij begint, maar zeker niet weet waar hij zal eindigen. Of, zoals een collega-dekaan het laatst formuleerde, vroeger gingen avontuurlijke jongelui naar zee, binnenkort kunnen ze ook op de universiteit terecht!

F. Carduck

struisvogelpolitiek

"Zodoende zouden er op gezette tijden artikelen in Bolwerk verschenen zijn die ofwel te links, ofwel (ofwel?) in strijd met de zg. katholiciteit van de school, met de normen van fatsoen, van zorgvuldig taalgebruik, met de christelijke moraal etcetera".

Bovenstaand citaat komt uit het artikel van Leo Verzuu in de laatste Bolwerk van het vorige decennium. De Bolwerken van de laatste twee jaar geven inderdaad de indruk dat, meer dan de jaren daarvoor, artikelen van "linkse" strekking gepubliceerd zijn, hetgeen ook niet aan het oplettend oog van de oudervereniging ontgaan is, getuige het citaat in de eerste alinea.

De oudervereniging concludeerde dat "te links" (meet de oudervereniging dat trouwens vanuit G.P.V., P.V.D.A. of C.P.N.?!) in strijd is met de katholiciteit van de school en besloot (na overleg met Leo Verzuu) een kopy-beoordelingscommissie in het leven te roepen, hetgeen, Marxzijdank, nog niet gebeurd is.

In de laatste Bolwerk gingen Leo Verzuu, Peter van Montfoort en M. van Kuijk-Kulper reeds tekeer tegen de voorstellen van de oudervereniging. Louis Bianchi, Ben Geurts en L.M. Janssen spraken ietwat implicieeter hun afkeuring uit.

Ik heb dan ook weinig toe te voegen aan de waardevolle woorden van bovengenoemde schrijvers over het wezen van de censuur. Wel wil ik iets kwijt over de oudervereniging zelf.

Ook de oudervereniging heeft in de gaten dat op Pius X een linkse tendens is ontstaan, die ook in Bolwerk van zich doet horen. Deze linkse tendens blijkt een doorn in het oog van de oudervereniging te zijn. Als de oudervereniging in dat geval tot censuur besluit, maakt ze zich schuldig aan struisvogelpolitiek, sluit zij de ogen voor de werkelijkheid. Zij wil haar abonnement op Bolwerk absoluut niet opzeggen, zij wil slechts Bolwerk in overeenstemming brengen met haar ideeën. De oudervereniging wil "te linkse" schrijvers het zwijgen opleggen, opdat zij (de oudervereniging) niet één keer in de twee maanden geconfronteerd wordt met datgene wat op school leeft aan ideeën!

Niet de heer Verzuu verschuilt zich, maar U verschuilt zich voor de harde werkelijkheid, die helaas (?) niet in overeenstemming is met Uw ideeën! Noemt U dat principieel?!

Ach, oudervereniging, misschien is het dan wel echt tijd om Uw abonnement op Bolwerk op te zeggen! U kunt een linkse tendens (gelukkig) niet tegengaan, ook niet door censuur.

In wezen staat U voor een dilemma. U kunt u neerleggen bij het bestaan van de linkse tendens op Pius X, hetgeen een tolerante daad zou zijn. De tweede mogelijkheid is het neerleggen van Uw functie in het bestuur van de oudervereniging.

Marcel Möller 6cd.

en
toch...

ik voel me ongelukkig
ik voel me klote
ik voel me verdrietig
ik voel me alleen

en toch ben ik blij dat jij er bent

ook al zie ik je maar zo af en toe
ook al weet ik niet waar ik over moet praten
ook al voel ik me niet op me gemak
ook al kan ik me niet uiten

en toch ben ik blij dat jij er bent

je bent er niet als ik dat wil
je bent achterdochtig
je bent inconsequent
je bent eigenwijs

en toch ben ik blij dat jij er bent

waarom laat je me de grond inzakken
waarom geloof je me niet
waarom neem je me niet serieus
waarom vind je me dom

en toch ben ik blij dat jij er bent.

ik voel me moe
ik voel me leeg
ik voel me buitengesloten
ik voel me eenzaam

en toch ben ik blij dat jij er bent

ook al maak je me woedend
ook al erger je me
ook al begrijp je me niet
ook al begrijp ik je niet

en toch ben ik blij dat jij er bent

je bent paternalistisch
je bent koppig
je bent cynisch
je bent hard

en toch ben ik blij dat jij er bent.

waarom laat je me stikken
waarom help je me niet
waarom weet je het altijd beter
waarom maak je het me zo moeilijk

en toch ben ik blij dat jij naar me luistert
dat jij me aandacht geeft
dat jij bestaat
dat jij er bent.

Toen ik de vorige Bolwerk las, dacht ik bij mijzelf, dat kan ik ook, zo'n stukkie schrijven. Ik zal dan over mijzelf schrijven, want al die zaken zoals Amnesty International en de oudervereniging interesseren me niet en bovendien, daar heb ik toch geen mening over. Wat ik daar mee bedoel is dat ik echt niet goed word van al die mensen die overal een mening over hebben. Ik zeg maar zo, van denken word je alleen maar moe, dat laat ik wel aan anderen over.

Dit alles wil natuurlijk niet zeggen dat ik niet op de hoogte ben. Ik kijk namelijk veel televisie en daar laten ze toch ook aktualiteiten-programma's zien. Naar Brandpunt en zo kijk ik natuurlijk niet (daar begrijp ik helemaal niets van) maar Tros-aktua zie ik toch wel bijna iedere week, dus ik kan best zeggen dat ik goed op de hoogte blijf. Zoals toendertijd die Ad Horvers, die met zijn huifkar door Nederland trok, dan kan je toch echt zien dat het hier helemaal niet zo slecht gaat als iedereen zegt.

In de weekeinde kijk ik geen t.v. Dan zit ik meestal in de discotheek, meiden versieren natuurlijk. Daar zijn ze tenslotte voor. Het zwakkere geslacht is er, zeg ik altijd maar, om door ons mannen onderdrukt te worden. Ik heb nou een brommer, maar daar lopen die meiden tegenwoordig niet meer mee weg, dus heb ik maar rijles genomen, dan maak ik zeker indruk.

Ze vragen mij wel eens, wat ik later nou ga doen. Nou, dat is natuurlijk niet zo'n moeilijke vraag voor mij. Als ik van school afkom ga ik eerst in dienst (lol trappen, uiteraard) en dan een baantje zoeken, want zekerheid moet er zijn. Ik ben ook van plan snel te trouwen met een lekkere meid (elke avond pret in bed is mijn slag-zin). Ik moet natuurlijk wel ergens kunnen wonen. Kraken zal ik nooit doen, want dat is alleen maar langharig tuig (tegenwoordig heb je ook nog van die enge punks, die zijn nog erger). Ik koop dus gewoon een woning met behulp van een vaste hypotheek, wat nog aftrekbaar is van de belasting. Dan een leuk gezinnetje stichten. De vrouw is er tenslotte om kinderen te baren en achter het aanrecht te staan zegt de paus en als er één is die het weten kan is hij het wel.

Een baan zoeken zie ik trouwens ook niet als probleem, daar zijn er toch genoeg van hier. Ik begrijp ook niet waarom er zoveel werkelozen zijn hier, dat wil zeggen, ik begrijp het natuurlijk wel, ze zijn allemaal te lui om te werken en profiteren dan van de belastingcenten. Om een voorbeeld te noemen, laatst las ik nog in de Telegraaf dat er twintig mensen waren opgepakt wegens zwart werken in Duitsland. Daar kunnen ze het wel en hier niet, geloof jij het, geloof ik het. Bovendien, al zou er werkeloosheid zijn, dan is dat heel makkelijk op te lossen, je stuurt gewoon al die buitenlanders die hier van ons profiteren terug, heb je genoeg banen over. Ze komen hier toch alleen maar om ons een mes tussen de ribben te steken en te leven op onze centen, zo slecht hebben ze het echt niet in hun eigen land.

Ik hou maar eens op met schrijven, want ik moet nog leren voor m'n SO. Niet dat ik daar veel voor hoef te doen hoor. Ik had iets van vijftientig boeken moeten lezen. Daar heb ik er maar een paar van gelezen, van de rest heb ik allemaal uittreksels bijmekaar gezocht, ik ben daar gek zeg, ik ga toch zeker die dingen niet zelf maken, daar word je veel te moe van. Maar ik

moet ze natuurlijk nu wel in m'n kop stampen anders krijgen ze het door en dat is ook niet de bedoeling. Daarom zeg ik maar de mazzel en misschien zien we mekaar nog 's.

x.

BESTE MENEER HOVING, LIEVE DOLF EN ALLERLIEFSTE JOSE

Er is natuurlijk niets op tegen, dat jullie in Bolwerk uitleggen waarom het schoolcafé een tijdlang dicht geweest is, maar helaas wordt er wel een verkeerde indruk gewekt, als jullie zeggen dat dit mede te danken is aan de keiharde muziek.

Nu ben ik persoonlijk een grote liefhebber van keiharde muziek (geen beton, maar dat doet hier nu niet ter zake, bovendien is het niveau van de artikelen over muziek, groepen en alles wat daarmee te maken heeft de laatste tijd van zulk laag niveau, dat ik weiger daaraan mee te doen) en wil dus opmerken dat de keiharde muziek aanzienlijk zachter (let wel: zachter) ten gehore werd gebracht dan de andere muziek aldaar (voor de technici: 2/3 staat 5/6 soms 7 op de volumeknop). Hopelijk bedoelden jullie dat alle muziek te hard werd gedraaid (waar ik het mee eens ben) en heb ik hiermee alles rechtgezet.

Peter.

CONTROVERSE.

Ten aanzien van de controverse die in Bolwerk is gepubliceerd, het volgende:

Veel leden van de huidige oudere generatie hebben nooit de volle verantwoordelijkheid voor hun daden, toen en nu, kunnen dragen. Maar zij willen wel aan kinderen diè mondigheid en verantwoording geven, die zij zelf nog steeds niet aankunnen. Sterker nog, zij willen van de verantwoordelijkheid af, om jonge mensen (op) te voeden tot volwassenen;

Medewerkers binnen een schoolgemeenschap, hebben de taak om jongeren niet alleen maar aan een diploma te helpen, maar ook en bovenal, jongeren een stuk op weg te helpen naar volwassenheid. Dit kan nu eenmaal niet volgens het "denkbeeld"? van vrijblijvendheid.

Ik denk dat het bestuur nog steeds die verantwoording als zodanig wil dragen door te trachten genoemde taak wel uit te voeren. En daar is niets negatiefs van te zeggen, integendeel.

Wel is het laakbaar, dat kinderen in bepaalde vakken theorieën en kritieken krijgen voorgeschoteld onder het mom van wetenschappelijkheid en wetenschappelijk bewezen zijn.

Kennelijk raken mensen, en zeker jonge mensen, onder invloed van bovengenoemde "wetenschap", zò gefrustreerd, dat allerlei schuttingtaal ongebreideld geuit wordt.

Daarom lijkt het mij zeer juist, dat het bestuur ~~zijn~~ is opgetreden, zoals het is opgetreden.

Piet.Meijer.

LEVE DE POLEMIEK

Na het lezen van het stuk van de oudervereniging in de vorige BW bekwam mij een onaangenaam gevoel: dat zo iets anno 1980 nog mogelijk blijkt te zijn! Maar als de eerste emoties weggeëbt zijn dringt zich de vraag op: hoe nu verder? Is er enige noodzaak tot 'plaatsingsbeleid'? (Wat een geweldig eufemisme trouwens, een prachtige vondst, hoor)

Uit de brief van het ouderverenigingsbestuur en uit de korte reactie van de rector blijkt dat artikelen die "kwetsend of beledigend" zijn geweerd moeten worden. Om iemand schriftelijk te beledigen of te kwetsen zijn er twee manieren: inhoud of taalgebruik.

1. De inhoud kan kwetsend zijn wanneer bijv. vooroordelen tot in het absurde worden doorgetrokken. Het artikel zou zich kunnen richten tegen een bepaalde bevolkingsgroep of een bepaald volk. Uitspraken als: "Homofilie is een ziekte", "Turken zijn messetrekkers" of "Negers zijn lui en vreten van onze sociale voorzieningen" zijn inderdaad beledigend en als zodanig afkeurenswaardig. Dat houdt echter niet in dat dergelijke stukken niet geplaatst moeten worden, integendeel. Door publicering schep je de mogelijkheid voor anderen om te reageren en de schrijver van het gewraakte stuk op zijn vergissingen te wijzen. Doodzwijgen (=censuur) is in zo'n geval desastreus, het kwaad kan dan rustig verder leven en zich evt. verbreiden. Hiermee zij echter niet gezegd dat het artikel "zonder enig redactioneel commentaar" opgenomen dient te worden. Dat dit ook gebeurt kan men in Bolwerk no 1 blz 23 zien!

Naast bovenstaande categorie zijn er ook artikelen denkbaar die als kwetsend ervaren kunnen worden, maar die in feite niet zo (bedoeld) zijn. Als ik schrijf: "Ik vind de ideeën van de huidige Paus misdadig" (en dat vind ik ook, maar dit nu terzijde) zullen massa's personen zich gekwetst voelen. Echter, dat gevoel berust dan niet op een foutieve redenatie van mijn kant, maar op een gevoel van angst en onzekerheid: vaste leerstellingen worden verworpen, heilige huisjes omver geschopt. In zo'n geval handel ik bewust, wetende dat mensen zich aangevallen voelen, en toch treft mij geen blaam. Ik zou bovenstaande leuze namelijk kunnen uitwerken en met 'bewijzen' staven, zodoende komende tot een gezond artikel met een gezonde redenatie. Dat is een heel verschil met eerdergenoemde vooroordelen (die juist ontstaan door niet-redeneren). Natuurlijk is het dan voor de zich beledigd voelende mensen aanbevelenswaardig om direct de pen ter hand te nemen en een tegenoffensief te beginnen - als dat maar met goede argumenten gebeurt. Op deze manier leren we elkaars meningen en gevoelens kennen en kan het wederzijds begrip voor elkaar vergroot worden. Leve de polemie!

2. In de reactie van het ouderbestuur wordt ook het gebruik van scheldwoorden (of wat men daar in het algemeen onder verstaat) gehekeld. Vooropgesteld: ik vind, dat een goed artikel zulke woorden niet nodig heeft. Het zwakt de argumentatie alleen maar af en je loopt de kans niet meer serieus te worden genomen. Het gebruik van 'schuttingtaal' is een bewijs van krachteloosheid, van zwakte. Wie kan zich nu geschaad voelen door een uiting van zwakte? Nu begrijp ik wel, dat het door het ouderbestuur bekritiseerde blasfemisch woordgebruik van een grotere smakeloosheid getuigt dan huis-tuin-en-keuken scheldwoorden, toch blijft bovenstaande argumentatie van toepassing.

En nu maar weer hopen dat het ouderbestuur wat meer vertrouwen krijgt in het onderwijs, waaraan het zelf meewerkt. Een onderwijs dat jonge mensen opleidt (een beter woord dan 'opvoedt'; opleiding impliceert namelijk een wisselwerking tussen docenten en leerlingen, geen eenzijdig gerichte informatie-stroom) tot volmondige individuen, die op eigen kracht, zelfstandig, kunnen denken en discussiëren, keuzes kunnen maken tussen goed of slecht (wat dat dan ook moge zijn) op politiek, maatschappelijk en godsdienstig gebied. Zonder angst om door enkele betweters de mond gesnoerd te worden, en zo te worden gedegradeerd tot gewillige ja-knikkers.

Ronals ter
Ronald van der Horst 6cd

WAAR ZIJN WE

EIGENLIJK MEE BEZIG ?

Gezeten in een gemakkelijke stoel, een borrel bij de hand en luisterend naar mijn lievelingsmuziek, overpeins ik, hoe goed het is te leven in ons Nederland.

Neen, beste Pius Tieners, nu geen protesten van "meer werkgelegenheid" of "stop de vivisectie" of "de problematiek van de krakers" of de "loonstoppen".

Neen, ons even goed realiseren, wat wij bezitten en waarvan wij gebruik maken:

de meesten van ons hebben een vervoermiddel, een stereocombinatie of andere installatie, een goed huis om in te vertoeven. Wij hebben voldoende te eten en kunnen ons kleden, wij maken gebruik van goed onderwijs, bioscoop, theater, dancing, disco, sport, tandheelkundige verzorging, dokter, ziekenhuis, vakanties, universiteit of hoger beroepsonderwijs en wat al niet meer.

Dit zo overdenkend zou je een tevreden gevoel over je heen moeten voelen komen. Is dat wel zo? Zijn wij echt tevreden of willen wij meer?

Met een plof keer je terug naar de werkelijkheid en schiet er een woord door je heen: "De Derde Wereld". Denk eens aan de mensen, die daar leven en wonen: te weinig voedsel om van te leven en net iets te veel om te sterven, geen werk, geen medische verzorging, geen sociale voorzieningen.

Zij moeten vechten voor het bestaan, een fiets is een ongekende rijkdom, een auto een wonder.

Denk eens aan jullie leeftijdgenoten, die opgroeien in krotten en sloppen, die voedsel moeten stelen om te overleven.

Kijk eens naar jullie zelf. Zie je het verschil?

Vroeger was het op Pius X de gewoonte dat bij aanvang van ieder nieuw schooljaar ook een sociaal project door en voor de gehele schoolgemeenschap werd georganiseerd. Wellicht is in dit kader iets te doen voor jullie leef-

tijdgenoten in de Derde Wereld. Laat hen ook iets meedelen van onze welvaart.

Misschien kunnen jullie daar de komende maanden eens over nadenken !

Het verbaast mij iedere keer weer dat de leerlingenraad (waarvan het Stichtingsbestuur overigens een fervent voorstander is) zo weinig initiatieven ontplooit. Heeft dit iets te maken met het gebrek aan motivatie ? Het schoolcafé is op zijn sloffen en zonder strijd gerealiseerd. Gaat men andere zaken waarbij moeite, geduld en doorzettingsvermogen een rol spelen uit de weg ? Het zou wenselijk zijn eens verder te kijken dan het enge kringetje van Pius X. Er is nog zo veel te doen. Sta eens wat van je vrije tijd af voor anderen. Alleen samen kunnen we iets bereiken.

H.J.W. van der Wielen.

nog IX : de soos

Zo daar gaattie weer. Een lekker onvervalst stukje onrechtbestrijding vloeit uit mijn pen. Ditmaal maar weer eens over de soos. Geen gelul over wat er in het jaarboekje staat enzo, geen gedoe over disco's maar gewoon een vaststelling van de feiten: feit nr 1: er waren heel vroeger (september '79) eens een keer afspraken gemaakt over wat er gedraaid zou worden en door wie. Wel, dat ging een halve soos goed maar alla het was beter dan een totale disco-lawine, echter wat gebeurde er? Voor de tweede soos werd ons even door een paar disco's medegedeeld dat als een van ons zich in een straal van vijf meter van de draaitafel zou durven vertonen hij (of wij dus) er à la minute weer uitgeslagen zou worden. Een zeer vriendelijke gang van zaken dus, maar goed wij waren sportief genoeg om de kinderen een keer hun gang te laten gaan. Het resultaat: een disco-lawine van acht tot half één met één - jawel u leest het goed: één (1 dus) - hardrockplaat die na zeer langdurig aandringen van mij persoonlijk bij de gratie gods gedraaid kon worden. De plaat werd echter na drie minuten weer weggedraaid om plaats te maken voor een disco-single van een kwartier of zo. De kerstsoos is al uitvoerig beschreven in de vorige BW. Begin februari werd ons door diezelfde disco's meegedeeld dat als wij nog een woord durfden te zeggen wij per direct in elkaar geleld zouden worden (een stoer woord voor slaan, geloof ik). Aan mij werd ook nog even verteld dat dit niet meer dan rechtvaardig was, democratie was een woord dat ze gebruikten. Wel, de dreigementen die wij hebben ontvangen neigen meer naar totalitairisatie (bestaat dat woord wel?). Als je het mij vraagt weten die jongens echt niet wat een woord als democratie inhoudt. Wat het dan wel inhoudt dat kunnen ze het beste in een goed woordenboek opzoeken.

Nu even wat het niet inhoudt: democratie betekent niet dat slechts het recht van de sterkste geldt (wat velen schijnen te denken). Dat geldt wel in een apenkolonie maar dat kun je toch echt geen democratie noemen. Genoeg hierover, ik zou me nog kwaad kunnen maken en dat gun ik de eerder genoemde heren niet. Terug naar de sosen. Wat blijkt namelijk als het op opruimen aankomt? Dan zijn alle mooie discowoorden over democratie en meerderheid vergeten en we-

ten ze niet hoe snel ze weg moeten komen. Dan laten ze plotseling alles over aan de eerder verafschuwde hardrockfans. Die mogen dan zorgen dat de vuilnisbelt die door de lieve discofans is achter gelaten weer verdwijnt.

Het wordt hoog tijd dat er eens wat aan gedaan wordt. Ik stel het volgende voor: 1) gewoon helemaal geen soos meer óf 2) grote reorganisatie van de soos, hetgeen inhoudt dat de extreme figuren niet meer als medewerker fungeren en dat de vervuiler niet betaalt maar opruimt. Verder moeten er vaststaande afspraken worden gemaakt over muziek (wat voor) en de platendraaiers (gemengd dus en verder lief zijn voor mekaar) en over de ordedienst, want daar zitten enkele heren tussen die denken dat ze god zelf zijn, of tenminste een soort dictator die alles weet en kan bepalen.

Conclusie: er moet eerst eens heel wat afgepraat worden (en dan wel zonder daar boksbeugels en dergelijk speelgoed bij te halen). De niet eindexamenklassers hebben één troost, nl. dat veel van de mensen uit de strijdende partijen volgend jaar waarschijnlijk van school af zijn.

Ik denk niet dat er veel disco's zullen zijn die het met mij eens zijn maar ik hoop wel dat men eens de ogen opendoet en zich niet uit het veld laat slaan door mooipraterij van enkele zeer bekende (of beruchte; de keus is aan u) discofielen, die denken dat zij over iedereen kunnen regeren.

Peter Mönnich

5i

PS Ik nodig (c.q. daag) alle discofans en uiteraard ook anderen uit tot een schriftelijke discussie, hoewel ik daar niet veel reactie op verwacht aangezien er enkele bekende figuren zijn die al jaren zeggen iets te gaan schrijven, maar dat tot dusver niet gedaan hebben.

AMNESTY INTERNATIONAL

IN DE SCHOOL

In de nacht van 1 maart slopen om ongeveer één uur een aantal mensen de Mozes en Aäron-kerk binnen (op het Waterlooplein) en begonnen daar wild om zich heen te slaan met stokken en stangen. Er sliepen in die kerk 120 illegale (meest Marokkaanse) gastarbeiders.

Resultaat van deze overval: een aantal gewonden, waaronder mensen met gebroken ribben, twee mensen met hoofdonden, van wie er een nu last heeft van epilepsie en een man die in het ziekenhuis moest worden opgenomen.

De andere mensen, die nog in de kerk verblijven, kunnen 's nachts niet slapen van angst. Als het donker invalt beginnen ze bang en nerveus te worden.

Het vermoeden bestaat, dat fascistische jongeren deze overval hebben gedaan. Motief: ons land moet gezuiverd worden van alle donkere rassen.

Als er boven dit berichtje "Santiago" had gestaan, of "Van onze correspondent uit Z.-Amerika", dan hadden we het gewoon gevonden. Gewoon in deze zin: daar gebeurt zoiets dagelijks. Maar in Nederland hebben we toch meer eerbied voor de rechten van de mens.

In hetzelfde weekend gonsde Amsterdam van de toestanden rond het kraakpand in de Vondelstraat.

Mensen oordelen zeer verschillend over wat daar gebeurde. De kra-

kers beriepen zich o.a. op het Handvest van de Verenigde Naties, waarin staat: ieder heeft recht om te wonen.

Als het over mensenrechten gaat, dan komt bij iedereen als vanzelf A.I. in zijn gedachten.

In de laatste week van dit trimester willen we in de school aandacht geven aan A.I.

Vóór donderdag 27 maart besteedt de klasdocent of mentor in zijn klas aandacht aan A.I.

Op donderdag 27 of vrijdag 28 maart wordt er een film vertoond over mensen en situaties waar A.I. zich voor inzet.

Deze filmvoorstellingen zullen worden besloten met een korte bezinning.

Op vrijdag 28 maart tijdens de Soos zal door de leerlingenraad en en de sooscommissie ook nog aandacht worden besteed aan A.I.

Zij overleggen daarover met A.I.

We kozen voor A.I. omdat het goed aansluit bij de week van Pasen. Die week heet in de christelijke kerken "Lijdensweek". In die week worden de laatste dagen van Jezus van Nazareth, zijn lijden en dood, herdacht.

Waarom christen-zijn en het leed van andere veel met elkaar te maken hebben staat in onderstaand gebed.

psalm

Mijn God,
sinds ik dat ene
dakvenster
naar mijn broeders
geopend heb,
gaan er knarsend
steeds meer
en groter
ramen open, -
ik denk soms
zielsbenauwd:
ik hou geen huis
meer over.

Mijn politieke keuze
in de richting
van de minsten
kostte mij al
zoveel vrienden
en familie, -
pijn aan mijn hoofd.
En sinds de dag
dat ik dienst
geweigerd heb
uit meer dan
toegestaan geweten,
sta ik te boek
als onbetrouwbaar.
Getroffen door
'beroeps-verbod'

en vriendelijk
geschaduw
verlies ik
mijn omgeving
en begin te ondervinden:
wie zich leent
als pluspunt
voor de armen
wordt door de rijken
snel tot nul herleid.

De eks-bewonderaars
en vooral de vromen
die heel wat
in mij zagen,
schudden nu hun hoofd
en zeggen:
'we doen er zelf
nog nauwelijks aan,
maar zo goddeloos als hij,
dat zou toch niet mogen!'

Zij die mij leerden:
'heb je naaste lief
als was hij god',
zien mij liever
gaan dan komen,
sinds ik eet en drink
met kommunisten
en aktie voer
met radikaal-gelovigen.

Mijn God,
veel dierbaars
is mij gaandeweg ontvallen
en veel vertrouwde dingen
zijn mij vreemd geworden.
Waar ik woon
ben ik ver
van huis geraakt.
Ook U was ik bijna
al vergeten;
ik kon het niet meer
met U vinden, -
ik zag U nergens meer.

Ik dacht, ten einde raad:
laat ik U maar inruilen
voor mensen
die mij nodig hebben.
Maar uitgerekend
op die manier
begint U weer
voor mij te leven.

Mijn God, ik merk:
U bent weer terug
in het huurhuis
van mijn leven.
Door de voordeur
ging U heen.
Ik dacht nog:
'die is weg, jammer,
maar wel beter zo',

en ongemerkt
bent U meteen
door de achterdeur
weer teruggekeerd.

Ik houd dit
nog even stil
voor mijn vrienden
en familieleden,

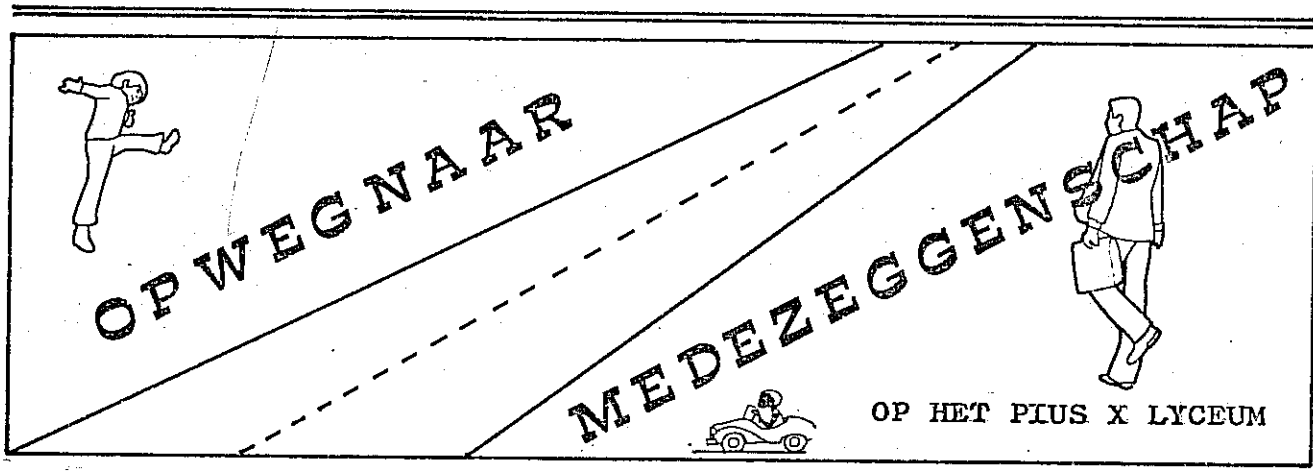
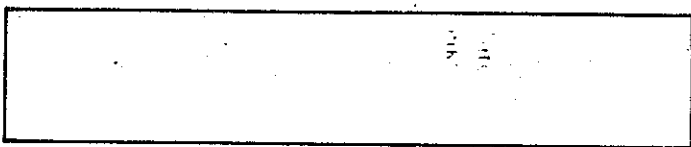
want ze zijn in staat
om 'zie je wel'
te roepen
of 'goddank, hij is
weer als vanouds!'

Leer mij verder gaan
op de weg die leidt
naar uw toekomst,

maak mij bondgenoot
van de verworpenen
der aarde,
geef mij U te kennen
in de minsten
van mijn medemensen
en laat mij nooit meer
van U vervreemden.

Uit: Verhalen voor de 7e dag.

Een boek met liturgische teksten van de basisgroep Kompas in Amsterdam.

Nadat in de onderwijsvakorganisaties al uitvoerig over inspraak was gediskussieerd, mede naar aanleiding van de wet op de ondernemingsraden (vgl. de nota "Medezeggenschap in het katholiek voortgezet onderwijs" van de V.K.L. Sint-Bonaventura), kwam minister Pais in april 1979 met zijn voorontwerp van wet inzake de medezeggenschap in het onderwijs (een samenvatting daarvan volgt hierna). Naar aanleiding van dit voorontwerp is de discussie op onze school op gang gekomen.

Sinds januari 1979 kan gezegd worden dat alle geledingen van het Pius X lyceum (docenten, beampten, ouders en leerlingen) zich hebben georganiseerd via raden, als afvaardigingen van hun geleding. Daardoor zijn de kontakten tussen de geledingen onderling handzamer geworden en mag er, afgezien van het feit dat die kontakten tussen de raden en hun respectievelijke achterbanen nog niet altijd optimaal verlopen, gesproken worden van een grote vooruitgang.

Na een aantal besprekingen tussen de voorzitters van de raden over onderwerpen als de verbetering van de onderlinge relaties, wanneer en hoe inspraak e.d. werd besloten om ook de staf uit te nodigen en het aantal aanwezigen per geleding tot twee uit te breiden. In een nog later stadium is ook het schoolbestuur uitgenodigd aan de gesprekken te gaan deelnemen; sindsdien woont de secretaris de bijeenkomsten bij.

Aan de hand van een soort nota over medezeggenschap in het algemeen en op onze school in het bijzonder kwamen de deelnemers uit de geledingen tot de konklusie dat men nog lang bezig zou kunnen zijn met louter theoretische bespiegelingen zonder echt verder te komen op de weg naar demokratisering. Bijna unaniem was men van mening dat men voorlopig moest afzien van officiële statuten en reglementen, daar op landelijk niveau de gedachten hierover nog onvoldoende zijn gekonkretiseerd. Binnen de Nederlandse Katholieke Schoolraad n.l. vinden besprekingen plaats tussen vertegenwoordigers van de Besturenbonden, van de organisaties van onderwijsgeevenden (de V.K.L. en het K.O.V.) en van de ouders (N.K.O.) met de bedoeling tot een gezamenlijk demokratiseringsmodel,

c.q. tot een aantal modellen ter keuze, te komen voor het katholiek onderwijs. Het leek het merendeel van de aanwezigen op dit moment beter, mede gezien de speelruimte die het voorontwerp van minister Pais biedt, om vanuit de eigen ervaringen te komen tot aan de situatie op onze school aangepaste afspraken.

Besloten werd dat de gespreksgroep een voorlopige overlegraad zou zijn, om, in afwachting van nader te stellen regels in het kader van de democratisering, ervaringen op te gaan doen ten aanzien van de praktische kanten van de zaak. Het ligt in de bedoeling binnen deze voorlopige overlegraad allerlei schoolproblemen aan de orde te stellen, de eigen ideeën aan die van anderen te toetsen en adviserend werkzaam te zijn. Een voorlopige inventarisatie leverde reeds een veelheid van onderwerpen op die het bespreken waard zijn, omdat zij voor meer geleidingen van belang zijn.

Uiteraard is het streven er op gericht de achterbannen zo uitvoerig mogelijk te informeren en bij eventuele besluitvorming te betrekken. Het gaat immers niet om de mening van de groep, maar om de opvattingen van de achterbannen waaruit de deelnemers voortkomen. Zij hopen dat U hun enigszins eigenmachtig optreden ten aanzien van de totstandkoming van de voorlopige overlegraad zult willen accepteren en dat U in de toekomst Uw mening zult willen geven over de onderwerpen die in de overlegraad of binnen Uw geleiding worden aangesneden, om zo te komen tot een democratisering waar de hele school wel bij vaart.

Deelnemers aan de gesprekken waren tot nu toe: de docenten T.Tel en A. van Zweden (inmiddels teruggetreden), de beampten K.van Bergen en J.Merkies, de ouders G.Liesker en H.Hoedemaker, de leerlingen B.Ruck en D.Edwards, de stafleden M.Siewe en H.Clemens, later J.Hoving, en het bestuurslid C.Crul.

Een korte samenvatting van het voorontwerp van minister Pais vindt U hieronder.

T.Tel
M.Siewe

Uit de Uitlegkrant, eerste jaar-gang, nummer 29:

Voorontwerp Wet medezeggenschap.

Minister dr. A. Pais (Onderwijs en Wetenschappen) heeft op 11 april 1979 een voorontwerp van Wet op de medezeggenschap in het onderwijs bekend gemaakt. Dit voorontwerp wordt thans voor advies aan de verschillende onderwijsorganisaties toegezonden. Bij de behandeling van de onderwijsbegroting voor 1979 had de Minister reeds meegedeeld een voorontwerp ter zake te zullen voorbereiden.

De basisbepalingen inzake de medezeggenschap zijn opgenomen in paragraaf 2 van het voorontwerp. In grote trekken houden zij het volgende in: De centrale bepaling is het voorschrift dat het bevoegd gezag van elke openbare en uit de openbare kas bekostigde bijzondere school een medezeggenschapsreglement dient vast te stellen.

Daarmee wordt gegarandeerd dat elke school een medezeggenschapsregeling heeft. De verantwoordelijkheid voor het treffen van een regeling ligt bij het bevoegd gezag. De regeling moet in ieder geval aan een aantal minimumeisen voldoen. De belangrijkste daarvan zijn:

- a. aan elke school is een medezeggenschapsraad verbonden;
- b. deze raad bestaat in elk geval uit personeel en ouders, en wel voor beide groepen voor tenminste een derde;
- c. de raad overlegt tenminste twee maal per jaar met het bevoegd gezag over de algemene gang van zaken;
- d. de raad is bevoegd zijn mening te geven over alle aangelegenheden, de school betreffende;
- e. het bevoegd gezag is verplicht advies te vragen aan de raad alvorens te kunnen besluiten over de belangrijkste aangelegenheden van algemene aard;
- f. een door de Minister goed te keuren regeling ter beslissing van meningsverschillen, voor zover het medezeggenschapsreglement besluiten van het bevoegd gezag bindt aan overeenstemming met de raad.

De hierboven in grote trekken geschetste basisbepalingen zullen gelden voor de kleuterscholen, de lagere scholen, de scholen voor buitengewoon lager onderwijs, de scholen voor voortgezet onderwijs en de scholen die worden bekostigd op basis van de Experimentenwet onderwijs.

BOOGSCHUTTER Alleen degelijke studie levert moede cijfers op. Het gaat niet vanzelf. En docenten van dit teken moeten eens wat soepeler corrigeren.

STEENBOK Wees toch niet zo pessimistisch. Het Geluk ligt dichterbij dan u denkt. Er komt een raadsman. Gebruik veel vitamine C.

WATERMAN Niet zo hard van stapel lopen, beste Waterman. En vooral geen reizen. Blijf maar rustig thuis, in de vakantie, want rondom loeren de gevaren. U krijgt een brief.

VISSEN U voelt zich prima. En met recht. Kosmische invloeden begunstigen uw situatie. Verdiep u in de hogere waarden van het bestaan. Het zal u geen windeieren leggen.

L.B.

ZWAARMOEDIGE VERTELLINGEN
(door "de optimist")

"KWESTIE VAN BEKIJKEN"

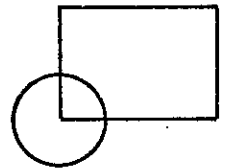
Is een pessimist
een optimist,
die hoopt
dat hij wordt opgeknoopt?

"VRIJHEID"

Een jongen vol problemen,
wou zijn deel van het geluk claimen.
Hij was al de ellende voor.
Hij sneed zijn polsen door.

"ZIEKENFONDS"

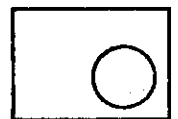
Een vrouw deed in de maatschappij
het uiterste wat ze kon.
Haar enige doel wat ze bereikte
was de dood door een buisje saridon.

"SPLETSCH"

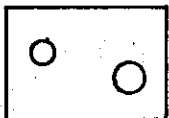
Marja was een meisje
waar niemand iets van wilde horen.
Haar laatste reisje
was dat naar de Eiffeltoren.

"A"

Hij was een goede zwemmer
en mocht graag dromen.
Het werd echter een nachtmerrie
toen hij niet meer boven wilde komen.

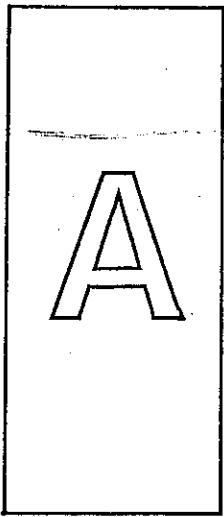
"EINDELIJK"

Jan had nog nooit een vrouw
in zijn armen gevangen.
Zo vonden ze hem, aan een touw,
hij had zich opgehangen.

hoezo 1980 ?

Ofwel litterairlogisch ABC van de jaren 70

In de decade die achter ons ligt, plachten de woorden een geheel eigen, meestal afwijkend leven te leiden.

Wat bv. beduidt "aan de bak komen" ?

- a) Het beginnen van het huisdier van zijn maaltijd
- b) Faecalisch gedrag van huisdier
- c) Achter op een rembekrachtigde vrachtwagen rijden
- d) Krijgen wat je toekomt
- e) Het in de rij staan wachten voor de hap door dienstplichtig militairen (punt voor de VVDM)

Helaas is antwoord d goed, dit moet in positieve zin opgevat worden. (Einde test 1)

Hier nu een paar volgende voorbeelden van verkrachte betekenis:

- Aandragen----- voor 1970: iets zwaars sjouwen
na 1970: een nieuw argument in de discussie brengen
- Aankaarten----- voor 1970: bestond dit niet
na 1970: een (on)aangename kwestie ter sprake brengen
- Aanzwengelen----- voor 1970: bestond dit niet; wel aanzwepen: krachtig aansporen, aanzetten tot (nu in onbruik)
na 1970: een bepaald proces op gang brengen (ligt naast aankaarten en opstarten)
- Afbouwen----- voor 1970: een bouwwerk voltooiën
na 1970: iets langzaam maar zeker afbreken
- Afchecken----- voor 1970: bestond niet; wel checken: controleren (uit het Engels: to check)
na 1970: Taalkundig toegestane fout (contaminatie).
een aantal personen af gaan, ter cotrôle van....
(zo ook nachecken: contrôle na...)

TEST 2: Wat beduidt "afvloeien" ?

- a) Droogmaken van vers geschrift
- b) Het verminderen van het aantal werknemers, bij voorkeur langs natuurlijke weg

- c) Het wegebben van golven
- d) Zich langzaam verwijderen

Dit was een eenvoudige: b natuurlijk.

En sommige woorden werden uit de kast gehaald, afgestoft en gebruikt om te laten zien dat je er bij hoorde (jargon-vorming).

Een volstrekt willekeurige greep:

Alert blijven op ----- met volle aandacht erbij...

Alternatief----- andere mogelijkheid

Ambiance----- sfeer / omgeving

Assertiviteit----- zeggen wat je wil

Adequaat----- passend, zinvol

(wordt vervolgd)

----- cornelia

antwoord

op enkele -----

(in de les gestelde)

----- vragen

Beste Leo en Patrick, zie hier het schriftelijke antwoord op jullie vragen. Ten eerste was dat: Wat versta jij onder symfonische rock? en ten tweede: wat is het verschil tussen commerciële en niet commerciële muziek?

Om met het eerste te beginnen, symfonische rock is rock die een samenklinkend en overeenstemmend muziekbeeld geeft (symfonisch is dus overeenstemmend of samenklinkend).

Kijk, ik ben het volledig met jullie eens dat b.v. AC/DC en Status Quo niet symfonisch is en meer naar herrie neigt. Welke groepen bedoel ik dan wel zullen jullie je afvragen, wel ik verklaar mij nader: b.v. Rainbow, Genesis, wijlen Uriah Heep, Led Zeppelin e.a. Volgens jullie hoort bij symfonische muziek een orkest (al dan niet geheel compleet), nou ook dat klopt wel een beetje, al is het orkest meestal vervangen door een synthesizer.

Volgens Patrick zijn alle nummers van Rainbow pure herrie en hij hoort geen verschil met b.v. AC/DC. Ik geef hem hierbij twee adviezen, 1) laat je oren uitspuiten en 2) luister eens naar: Stargazer (m.m.v. het Munchens Philharmonisch Orkest) Gates of Babylon (m.m.v. Bavarian strijkers ensemble) en Rainbow Eyes (m.m.v. een strijkorkest en fluitist) allen van Rainbow.

Beste Patrick als je dan nog geen verschil hoort met AC/DC dan is het wel heel erg met je. Wil je nog meer rustige nummers?: Catch the Rainbow, Temple of the King en Still I'm sad alle te vinden op de L.P. Ritchie Blackmore's Rainbow. Als je dan nog niet weet wat symfonisch is dan hoor jij echt niet op een middelbare school.

Jullie tweede vraag: commerciële muziek is "muziek" die aan de lopende band wordt uitgebracht door mensen die bij elkaar geraapt zijn door een geldruikende producer (b.v. Boney M, Luv).

Niet commerciële muziek is muziek die niet slechts met één doel wordt uitgebracht. Muziek met echte artistieke waarde dus.

We hadden het ook nog over wat nu wel en geen disco is. Hier volgt het antwoord. Echte disco hoor je niet de hele dag op de radio,

echte disco wordt ook door veel minder mensen mooi gevonden dan al die discommerciële zoi.

Begrijp me goed, ik heb niets tegen echte disco en soulmuziek (ik hou er niet van maar dat doet er niet toe) maar ik wordt wel kotsmisselijk van al die Top veertig troep die met slechts één enkel doel wordt uitgebracht: Geld.

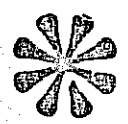
Die echte disco (Chic en zo) die verkoopt ook veel minder beste heren en is technisch veel beter dan die troep die men altijd disco noemt en is dus ook niet commercieel in de eerder genoemde betekenis van het woord.

Ik hoop dat jullie nu een hoop duidelijker is geworden. Gegroet

Peter Mönlich 5 i.

R U I M T E « » E E R B I E D

- Bolwerk!
- Tegen wat?
- Hè?
- Een bolwerk is altijd tegen iets opgeworpen, je wilt er iets door beschermen, iets verdedigen. Dus, tegen wat?
De boze buitenwereld? Daar hebben we toch hekken voor?
- Ja maar, de geestelijke invloeden die de jeugd aantasten.
- Op school? Welke? Diplomazucht, prestatiedwang?
Dat adem je in onze maatschappij toch naar binnen op elke straathoek!
Een beetje leerdiscipline, of tolerantie? Ik hoop dat ze het leren.
Het katholieke geloof verkondigen? Naar wat mijn oren in de gangen opvangen te oordelen is het geloof diep geworteld - tenminste te meten aan de frequentie van het aanroepen van de naam Jezus Christus.
- Ja maar bepaalde dingen .... Je moet toch .... Vind je eigenlijk niet .... Wat zou jij dan willen?
- Ruimte voor iedereen en voor iedere geleiding van de school om te schrijven wat ze denken - en de kans om er tegenin te gaan. Pittige polemieken erover misschien - maar wel met als uitgangspunt, dat je probeert het standpunt van de ander te begrijpen.
- En dan alles maar publiceren? Is dat vanzelfsprekend?
- Ik vind dat een redactie inzendingen kritisch mag bekijken; die redactie heeft een lijn in het hoofd, wat ze met het blad wil, en daarin moet een artikel wel passen.
En roep nu niet: censuur; want dat is geen censuur. Het is gewoon het beleid van een blad. Censuur zijn weggelakte zinnen en woorden, censuur is als een bepaalde groep niet aan het woord kan komen, omdat b.v. de hoofdredacteur anders denkt.
- En het taalgebruik dan?
- Enig gevoel voor fatsoen voert tot een gezond soort zelfcensuur, denk ik; schelden of grofheden zijn uit den boze, en spreektaal is nog niet altijd schrijftaal.
Kort en goed: ruimte en eerbied voor elkaar; en als je het dan zo

nodig over identiteit wil hebben, dan zou ik graag beginnen met dat naast elkaar te zetten. Op die manier kun je misschien zin-
nig bolwerk zijn vóór iets.

Als die ruimte en die eerbied er niet zijn, dan worden we een bou-
levardblad; en voor dat genre kun je elders terecht.

- Bolwerk of boulevard dus?

- Zoiets.

H. de Vilder

be w o n d e r e n s w a a r d i g !

Iedere culturele gebeurtenis in het kader van het school-
leven heeft een bijzonder aspect, een dat ontbreekt bij
andere niet-professionele kunstbedrijvende kringen: het
in hetzelfde (school-) gebouw onderworpen zijn aan een
zelfgekozen, hogere discipline die zich onttrekt aan de
schoolsheid van alledag. De betrokkenen zijn door middel
van een zeldzame scheidslijn verdeeld in twee kampen die
elkaar met grote zenuwachtigheid beschouwen: de uitvoe-
renden die hun plaats binnen de kudde verlaten hebben en
verward neerzien hierop - "ik wou dat ik terug was in
die veiligheid beneden" -, het publiek dat met samenge-
knepen tenen opziet naar klasgenoten en leraren die zich
ontpopt hebben als roekeloze bewandelaars van het slappe
koord - "dapper hoor, nooit gedacht dat ze het zouden
durven" -.

De algemene gedachte is dan ook vaak dat het resultaat
eigenlijk niet zo telt: de aanvaarding van de uitdaging
is al reden genoeg tot lof en bewonderende slagen op de
schouder. Des te aardiger wordt het natuurlijk als er
werkelijk iets goeds gepresteerd wordt: de spanning ver-
dwijnt uit de saamgeknepen tenen, oor en oog openen zich
ietwat verbaasd, en je denkt: verdomd, maar dit is echt
goed.

Een dergelijke gewaarwording - in de meest letterlijke
zin van het woord - overviel mij bij het lustrumconcert
van het schoolkoor van Pius X. Allereerst trof mij de
veelzijdigheid en tevens uitgebalanceerdheid van het
programma: van Gregoriaans tot Haydn, een spanningsboog
van vele eeuwen die vrij van iedere krampachtigheid werd
neergezet. De essentie van het Gregoriaans kwam in het
Graduale goed naar voren: een eenstemmig reflecteren bin-
nen nauwe muzikale grenzen waardoor in de luisteraar een
diffuus gevoel van reinheid wordt gewekt. Het Exultate
Deo van Alessandro Scarlatti werd eveneens zeer zuiver
gebracht. In de orgelsolemnis (Missa Brevis) van Haydn
trad voor het eerst het Zaans Barokensemble aan; het
toonde zich een waardige partner voor het koor in de ver-
zorgde en muzikale wijze waarop het de orkestrale steun
voor zijn rekening nam. Aparte vermelding verdienen orga-
nist Loek Jehée en sopraan Ineke van der Veer voor hun
bedachtzaam en zuiver samenspel.

Na Haydn volgde een instrumentaal intermezzo waarin de
balletmuziek bij de opera "Armide et Renaud" van Jean-

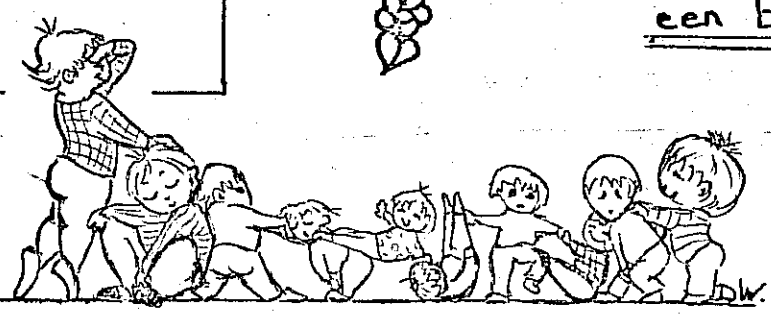
Baptiste Lully door het Zaans Barokensemble op voortreffelijke wijze ten gehore werd gebracht.
 Het Pièce-de-résistance vormde zonder twijfel het Gloria van Vivaldi, een lang en ingewikkeld stuk muziek waarin behalve aan de techniek ook aan het uithoudingsvermogen van de uitvoerenden hoge eisen worden gesteld. Op enkele kleine onvolkomenheden na - wat onzuiverheden in het tweede deel - klonk het toch als een klok. "Hut ab, meine Herrn!" Wederom lof voor de solisten, waarbij met name de alt Mirjam Nagelmaker diepe bewondering afdwong door haar knappe barokzangtechniek gekoppeld aan een fraai timbre.

Lof uiteraard ook voor de man die het allemaal zover kreeg en de zaak uiterst professioneel bestierde: Theo Tel. Wie erin slaagt om een groot gezelschap op een dergelijk niveau te laten musiceren, zodanig zelfs dat de luisteraar vergeet dat het hier een optreden van "amateurs" betreft, die verdient met recht een bewonderende slag op de schouder. Hulde!

Tijl Huygen

Ik vind het alleen maar onnozel gepraat
 over die brugklassers
 zo van: ze zijn agressief
 Ze maken hun huyswerk niet goed.
 Ze kunnen zich niet concentreren
 ENZ. . . . .
 misschien hebben jullie ook wel beetje
 gelijk maar ik vind het eigenlijk raar.
 want jullie zijn toch ook brugklassers
 geweest en toen deden jullie dat ook?
 Of waren jullie soms van die lewelingtjes?
 Schattig hoor! echt van die zoethoutertjes.
 Vinden jullie ook niet?
 Ik wil hier alleen mee zeggen dat je
 pas iets moet opschrijven als je er
 over nagedacht hebt !!!

een brugklassers id

voor antwoord
 Z.O.Z..

Lieve Brugklasser uit 1 d.

Tussenhaakjes: wat jammer dat je niet zegt hoe je heet. En je hebt - weet ik toevallig - nog wel zo'n prachtige naam! Maar goed ....

Je zegt dat je pas iets op moet schrijven als je erover nagedacht hebt. Dat is verschrikkelijk waar.

Maar dacht je dat over die zinnestjes in BOLWERK (nr. 3, p 28) niet nagedacht was? Dat die zomaar opgeschreven waren, om jullie een beetje te plagen?

Natuurlijk, wij waren vroeger ook niet van die lievelingetjes. Maar wij waren wel anders. Ik zeg niet: b eter, maar:  anders. En dat is logisch, want de hele wereld om ons heen was anders. Zo hadden wij meestal meer broertjes en zusjes dan jullie. Onze ouders waren doorgaans veel strenger, we wisten duidelijker wat we w el en wat we niet mochten doen. Onze moeders waren praktisch altijd thuis. We hadden niet zo ontzettend veel speelgoed als jullie. We hadden geen pick-up in huis, laat staan op onze eigen kamer (die we niet hadden). Er waren geen brallende makketels die een hele zender ter beschikking hadden om ons de hele dag met hun lawaai en holle gezwets te bestoken. Er waren geen popgroepen. In de vakantie bleven we gewoon thuis. Er was geen t.v. (stel je dat eens voor!).

Kortom: ons leven was veel rustiger dan dat van jullie.

Ook werden we niet zoals jullie van alle kanten belaagd door mensen die jullie aandacht proberen te trekken voor hun platen, hun snoep, hun speelgoed, hun kleren, hun brommers, hun radioprogramma's, hun t.v.-uitzendingen, hun strips, hun posters, hun leuke ditjes, hun "wijze" datjes, omdat ze daar zelf lekker rijk van worden. Snap je?

En omdat we niet zo bestookt en belaagd en daarmee afgeleid werden konden we ons beter concentreren. Wij hadden het wat dat betreft dus heel wat makkelijker dan jullie. Is het je nu wat duidelijker?

Als je het ergens niet mee eens bent schrijf je maar terug. Dan gaan we door.

Daag, en bedankt voor je brief!

L.Verzuum

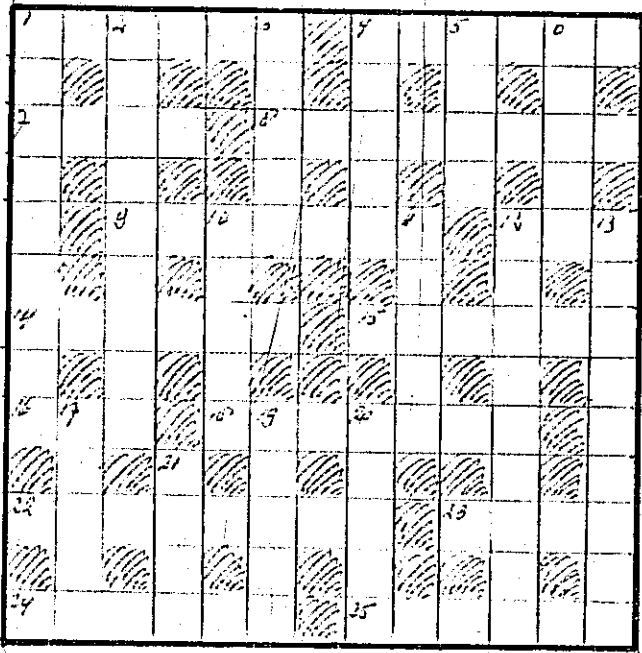
VOOR IEDEREEN DIE WEL EENS IETS EXPRES OP DE GROND GOOIT

De vervuiling van de school en het schoolcafe in het bijzonder begint nu wel zeer asociale vormen aan te nemen, men pleurt zijn of haar rotzooi maar ergens neer, lekker makkelijk toch, men is te beroerd om een stap te verzetten om iets weg te gooien. Rokers trappen hun peuken gewoon op de grond uit - dat doe je thuis toch ook niet-zonder er bij na te denken hoe al die troep weer van de grond af komt. Ze ruimen het toch wel weer op zeggen die figuren dan, zonder er bij te vertellen dat die "ze" het wel bijzonder zat beginnen te worden om constant andermans rotzooi te moeten opruimen.

Het zijn diezelfde mensen die het hardst lopen te kankeren als het schoolcafe weer eens dicht is omdat het teveel op een vuilnisbelt lijkt. Beste mensen, als jullie nou gewoon je troep in de daarvoor bestemde afvalbakken gooien - er staat zelfs het woord afvalbak op, je kunt niet missen - dan zijn die maatregelen niet nodig. Als jullie jezelf volwassen vinden dan hoeven jullie je toch niet zo kinderachtig te gedragen. Probeer eens sociaal denkend te zijn, dan is iedereen tevreden.

Peter Mönnich 5 i.

a m s t e r d a m

VERTICAAL

1. Barlaeus en Vossius hebben zich niet gegeneerd hun naam te lenen aan een dergelijk naaktlopers-instituut.
2. is de nieuwbouw in het centrum die door materiaal, kleur en hoogte niet al te veel opvalt.
3. Een in de Warmoesstr. in elkaar geslagen Drent vroeg: "Gaaf het hier altijd zo?"
4. Wat ze doen (niet volmaakt) bij de Nieuwmarkt.
5. Zou de spits van de Westertoren op de vlucht gebouwd zijn? Hij staat niet in het .....
6. Amsterdamse peulvrucht.
10. Als je zo onnozel op zijn mooie praatjes ingaat, verdien je getild te worden.
11. Iets voor een geklofte jongen.
12. As in erker; Herengracht 394 heeft er een mooi houvast aan.
13. Is de binnenstad in staat van gena? Zeg maar: in de vernieling.
17. Wat je er niet van kunt, als je een afspraak maakt met een penosejongen.
19. Vogels die je bij het Rembrandthuis niet ziet.
20. Het stadhuis van deze plaats bood in de 17-de eeuw een schuilkerk aan de Dominicanen.
21. Vriend van Kloos, ging (literair) zijn familieleden te buiten.

HORIZONTAAL

1. Voor 8 gram heb je een waterweg.
4. Je bent er onder de pannen, maar er niet warmpjes bij.
7. In het rampjaar 1672 werd hier geld geslagen.
8. Legendarisch dier, dol op maagden. (Zie Korte Prinsengr. 21).
9. Als je de endjes aan elkaar knoopt, zie je vogels om te voeren in het Vondelpark.
12. Wat ik tegen m'n Japie zei om hem stil te krijgen.
14. Atie en Li lagen met elkaar overhoop; daarvandaan krijgen we zoveel gastarbeiders.
15. Monumentaal is een decoratieve verticale pijler uitgemetseld op de gevel.
16. Wat een vredelievende Amsterdammer niet wil.
18. Huc is af - een mooie plant voor de vensterbank.
22. Het plein dat de grote nederlaag leed bij de strijd om de Metro.
23. Ouderkontakt van de Katholieke Schoolraad Amsterdam.
24. Koninklijke Nederlandse Rijnvaartuigen vervoeren geldstukken.
25. Gevolg van een leuk feestje is apert neutrum.

Oplossingen inzenden vóór 1 mei. De beste oplossing wordt beloond met een boekenbon van F.10.

O P L O S S I N G   A M S T E L G R A M   2   (B o l w e r k   3)

Horizontaal.

1. Nicolaas . Inca sla Co is een anagram, d.w.z. een letteromzetting van Nicolaas, de beschermheilige van de stad Amsterdam; ook patroon van zeevarenden en kinderen. Hij wekte drie in mootjes gesneden en ingepekelde jongetjes tot leven.
7. idee   Verborgten woord: wat hij deed, spreek uit: wat ie dee.
8. Frascati   bekend veilinggebouw in de Nes. Anagram van circa = omstreeks en frats.
9. druk je   Amsterdams voor : smeer 'm.
10. idolen   letterlijk afgodsbeelden, fig. aanbeden film- en popsterren; in Paradiso op de Weteringschans worden o.a. popconcerten gegeven.
11. tsa   Vondel Gijsbregt 883: "T'sa dienaers, schaft geweer!"
12. stoot   Amsterdams voor machtig mooie vrouw. Een geroosterde boterham is toast, klinkt als toost, anagram van stoot. De omschrijving geeft dus een dubbele sleutel.
14. Atjeh   Voor het Amsterdams Lyceum staat het monument voor generaal Van Heutz die omstreeks 1897 de opstand van de Atjehers op Sumatra onderdrukte.
16. pré   Fr: voor; Lat. pro, tegenovergestelde van anti.
18. polder   gebied waarvan de waterstand kunstmatig wordt geregeld. een polder ligt gewoonlijk beneden ons = Amsterdams Peil. Het Vondelpark bv. is in Amsterdam een poldertje.
20. merels.
22. bierkaai   Oude naam voor de O.Z.Voorburgwal waar de biertonnen werden uitgeladen, kennelijk door krachtpatser. Vandaar: Dit is vechten tegen de bierkaai, = dit is onbegonnen werk.
23. lans   Op de Nachtwacht van Rembrandt dragen schutters op de achtergrond een lans.
24. asjewijne   Jiddisch-Amsterdams voor: verdwenen. Uit Hebr. hasjiweinoe= voer ons terug, een Joodse liturgische tekst.

Verticaal.

1. nadorst   stappen is o.a. een kroegentocht houden; deze houdt het risico van nadorst in: de dorst als gevolg van overmatig alcoholgebruik. De Nadorststeeg ligt tussen Rokin en de Nes. Hier stond omstreeks 1550 een herberg met de naam De Nadorst.
2. check   controle, controleer (Eng); klankovereenkomst met shag (tabak) voor een Amsterdammer dan. Dubbele sleutel.
3. lefpet   lef betekent moed, brani, komt van Heb. leib = moed. 1)
4. Amalia   van Solms, de vrouw van Fredrik Hendrik, de stadhouder; ze heeft één keer in Amsterdam gelogeed. 1) fel is een anagram van lef; boerenhoedje = pet.

5. rotje Vuurwerk, geliefkoosd werptuig op de vroegere Hartjesdag, nu nog in zwang op Oudejaarsavond. Soms zijn de gevolgen ruïneus, vandaar het anagram van Troje.
6. schout hoofd van de Amsterdamse politie in de 17-de en 18-de eeuw. (Zie Ferdinand Huyck van Jacob van Lennep). Als je n niet weghoudt van deze afscheiding = schot krijg je schout.
13. osdorp tuindorp van Amsterdam. Woordspel met gehucht = dorp en os (Lat) is mond.
15. ellende nood, vandaar armoe troef. Woordspel met een el = de lengte van de onderarm, en lende = stuk rundvlees.
16. praats toelichting overbodig op deze Amsterdamse school.
17. Empire stijl (ca 1800 - 1830) geïntroduceerd door het Keizerrijk van Napoleon I, aan te wijzen bij een aantal grachtenhuizen, bv. Keizersgr. 743.
19. opium In de Binnen-Bantammerstr. wonen veel Chinezen; de opiumhandel in die buurt is berucht.
21. rally Anagram van all (Eng) = allemaal en rij

De beste oplossing is ingezonden door een sleutelploeg: Hans de Moel, Stephan Lindeman, Johnny Lasschuit en Yvonne Leloux, die een boekenbon mogen verdelen.

IETS BETER SVP!

Proefwekweken zijn, voor velen, zenuwslopende weken. Niet dat de proefwerkweek een slecht systeem is, integendeel, je hebt door die twee proefwerken per dag genoeg tijd om te leren, en dat is erg gunstig. Maar afgelopen proefwerkweek hebben wij ons mateloos geërgerd aan 't gedrag van de leraren, en wij zullen uitleggen waarom.

De woensdag waarop wij een godsdienstproefwerk hadden, kwamen wij op de afgesproken tijd op school. We stonden op de gang te wachten, en na vijf minuten kwam er een leraar naar ons toe die zei, dat de opgaven kwijt waren!!! Dus we konden weer naar huis gaan.

De vrijdag daarop hadden we eerst wiskunde, en daarna aardrijkskunde. Voor wiskunde heb je meestal veel tijd nodig, maar daar scheen de surveillance niet aan te denken, zij kwam namelijk zeven minuten

te laat, en echeen totaal geen haast te hebben. Toen wij in het lokaal waren, zei zij dat we ons mond moeten houden, want : het ging allemaal van onze eigen tijd af ! Hiermee willen wij even zeggen dat, als een leerling te laat komt, al is het maar één minuut, staan er twee correctoren op haar te wachten, en moet zij een briefje halen. Maar als een leerling te laat komt, wordt er NIETS gezegd, zelfs niet als dat telaar komen bij een proefwerk is.

Na 't uur wiskunde, hadden wij een tussenuur, waarin iedereen zat te leren en elkaar zenuwachtig zat te maken. Toen 't lesuur zou moeten beginnen, kwam er geen surveillance opdagen. Een paar van onze klas zijn naar de lerarenkamer gegaan, wat bleek nou: er waren wel genoeg leraren, maar niet één wilde in z'n vrije tijd surveilleren. Dus, we konden voor de tweede keer die week, naar huis gaan. Wij zouden wegens het gebeurde aan de docenten willen vragen : "Heren en dames leraren en lerareseen, kunt u dit alles s.v.p. in 't vervolg iets beter regelen ???"

KLAS 4C

Dialog voor twee heren

A. Zeg, weet je, wat ik net van mijn buurman hoor?

B. Wel, zeg het eens!

A. Dat Amnesty Internatinal een fascistische mantelorganisatie is!

B. Tjee! Weet je wat je doet?

A. Nou?

B. Vraag of ze je adressen van gevangenen in fascistische landen kunnen geven. Hier heb je het telefoonnummer van de plaatselijke afdeling.

A. Zeg, Amnesty International geeft allemaal adressen in rechtse totalitaire landen!

B. Dus...

- A. Ja maar, nou zegt mijn buurman, dat ik hem verkeerd heb begrepen: Hij zei: "Amnesty International is een anti-fascistische, zeg maar communistische mantelorganisatie. Vandaar al die adressen in Zuidamerikaanse landen!"
- B. Tjee! Weet je wat je doet?
- A. Nou?
- B. Vraag of ze je adressen van gevangenen achter Het Ijzeren Gordijn kunnen geven. Je hebt het telefoonnummer.

-
- A. Zeg, Amnesty International geeft ook adressen in communistische landen!
- B. Dus...
- A. Ja maar, ze kunnen toch niet echt een neutrale instantie zijn. Nou zegt mijn andere buurman....
- B. Weet je wat jij moet doen?
- A. Nou?
- B. Niet naar je burens luisteren, maar Mattheus 25 vers 31-46 er nog eens op nalezen.

JJH

R E A C T I E O P S O O S B E R I C H T E N

John (Lasschuit) wordt hartelijk bedankt voor de opmerking dat mensen DISCO leuk mógen vinden. Dit was dan ook het enige positieve wat ik uit zijn protest kon opmaken. Een punt waar ik het bijvoorbeeld niet mee eens ben is dat je volgens hem jong en onvolwassen moet zijn om disco mooi of goed te vinden. Wat noem jij in godsnaam jong en onvolwassen? De gemiddelde leeftijd van soosbezoekers ligt volgens mij rond de 19 jaar. Het lijkt mij dan ook dat deze mensen dan al redelijk volwassen genoemd kunnen worden, zelfs al zo volwassen dat ze er wel degelijk een eigen mening op na kunnen houden. Feit is namelijk wel dat als er een discoplaat wordt gedraaid de dansvloer wel vol staat (ja .... ik weet wat je nu wilt gaan zeggen, maar daar kom ik later op), terwijl als er een - ik krijg de woorden nauwelijks over mijn lippen - hardrock of punk-plaat wordt gedraaid, er veel minder tot geen mensen op de dansvloer komen. De mensen hebben dan wel degelijk een eigen mening, ze willen dan disco horen. Maar ja, anti-discofans gaan dan meteen weer ouwehoeren over indoctrinatie en o-

ver de grijze massa die iets zou willen zonder te weten wat ze willen, heel onbegrijpelijk allemaal.

Als jij een grote groep mensen die allemaal iets willen een grijze massa noemt dan kun je alles wel een grijze massa noemen. Een grote politieke partij zou dan een grijze massa zijn, toen er door duizenden gedemonstreerd werd tegen de neutronenbom, noemde jij dat toen ook een grijze massa?

Komen we terug op het slot van jouw protest. Uit je eigen woorden maak ik op dat jij geen dansfanaat bent, goed daar kun

jij ook niets aan doen. Zeker, dansen hoort erbij. Het is een vorm van ontspanning en één taak van de soos is toch ontspanning brengen eventueel met een drankje en een praatje. Zeker in deze tijd en je moet toch met je tijd meegaan (vandaar dat hardrock en punk alweer uit de tijd is) is dansen heel gewoon. Goed, je kunt dan zeggen: ga naar een discotheek, dan zeg ik op mijn beurt: als jij een drankje met een plaatje wilt ga je toch naar een café. Je bent dan volgens mij echter wel verkeerd bezig. Soos is er om mensen te binden en je moet de mensen binden met hetgeen op dat moment interessant voor hen is. Op dit moment is dat gewoon disco. Doordat er disco gedraaid wordt komen er veel mensen, maken veel mensen een praatje, kopen veel mensen een drankje etc. (tweede taak soos: het moet een plaats zijn waar leerlingen elkaar treffen. Er wordt dan dus een soort band gevormd met leerlingen onderling). Datgene wat nu die band het sterkst tot uitdrukking brengt is DISCO. Daar komen de mensen voor. Wat jij dus als oplossing aanbied, een praatsoos, is dan helaas voor jou uit de tijd. Misschien toch een conservatief trekje in je?

Gaan we meteen maar in één moeite door met Danny (Edwards). Die vindt zichzelf nogal muzikaal. Daar kun je natuurlijk over gaan redetwisten maar daar kom je volgens mij toch nooit uit. Iemand die punk bijvoorbeeld muziek vindt is volgens mij niet muzikaal want punk is voor mij geen muziek. Discussie gesloten.

Ik vind het ook geen prettig idee dat als er iets niet naar Danny's zin gaat hij meteen maar gekke dingen gaat doen en dingen die uit de hand kunnen gaan lopen. Sorry knul maar zo werk je wel agressie in de hand. Jij dreigt en aait, de ander aait dan terug. Maar misschien is dit wel punk eigen, uitlokken en opwekken van zoveel mogelijk agressie.

Nog een opmerking die ik minder leuk vond was die van die erbarmelijke enquête zoals jij hem noemde. Namens al de mensen die daar vorig jaar aardig wat vrije tijd ingestoken hebben om dat ding in elkaar te zetten, na te kijken en de uitslagen op papier in Bolwerk te zetten wordt je vriendelijk bedankt. Als je aan één van de personen had gevraagd om de juiste gegevens dan had je geweten dat:
 een gedeelte helemaal niet te lui was om iets anders te bedenken;
 het merendeel - 78% - die enquête wel degelijk serieus had ingevuld.

Je ziet dus, even beter voorbereiden dan had je ook deze blunder niet geslagen om over de volgende maar niet te spreken, wat ik overigens wel zal doen.

Vraag: waar waren de disco'ers toen er opgeruimd moest worden?
 Antwoord: Naar huis. Simpel en toch eenvoudig. Het verbaast me gewoon dat je daar niet zelf op bent gekomen.

Die disco'ers waren naar huis gegaan omdat er rond half twaalf plotseling werd gezegd dat hard-rock het zou overnemen. Aangezien een echte discofan geen hard-rock kan aanhoren is deze gewoon weggegaan. De soos was echter nog niet afgelopen. Als je nu had gezegd dat de soos afgelopen zou zijn had je vast nog wel disco'ers gekregen om op te ruimen.

Ach Danny, we zullen maar denken: verstand en TAKTIEK komen met de jaren.

REACTIE OP REACTIE-OP-SOOSBERICHTEN

Beste Leo, ik ben blij dat er nu eindelijk eens een disco is die iets schrijft. Er zijn alleen wel een paar dingen die ik even moet rechtzetten. Jij zegt bv. dat het logisch is dat de meeste disco's om half twaalf naar huis gingen tijdens de kerstsoos aangezien er aangekondigd was "dat hardrock het helemaal zou overnemen", er is echter niemand van ons die dat gezegd heeft. Wel heeft Rob Querido dit omgeroepen, en zoals je weet hebben wij het niet gedaan, hardrock draaien dus. Bovendien, als je mijn artikel gelezen hebt, heb je nog eens kunnen lezen dat niet alleen toen, maar altijd de disco's na afloop van een feest de eersten zijn die opstappen.

Nog een punt: je zegt dat de gemiddelde leeftijd van de soosbezoeker 19 jaar is en dat men dus wel degelijk een eigen mening heeft. Nou ik ben van mening (en dat is volledig mijn eigenhandig gevormt oordeel) dat ten eerste de leeftijd lager ligt (niet iedereen is kampioen zittenblijven weet je wel) en ten tweede is niet iedereen zo volwassen als jij blijkbaar denkt.

Derde punt: punk en hardrock zijn uit de mode volgens jou, hier ben ik het niet mee eens. Ten eerste is het in één adem noemen van punk en hardrock volkomen fout - net zoiets als zeggen dat disco en het Urker mannenkoor hetzelfde is - en ten tweede is het naar mijn weten nog niet voorgekomen dat een discogroep in Ahoy heeft gestaan met 8000 toeschouwers en dat is met hardrockgroepen wel het geval. Volgens jou is disco dus in de mode, ach dat zeiden ze van John Travolta ook .....

Bovendien wie bepaalt wat mode is? Het antwoord moet ik je verschuldigd blijven maar ik weet wel dat mode iets is wat voor het publiek bepaalt wordt en niet door het publiek. Als je eens de moeite zou nemen om alle groepen in de wereld te tellen en te rangschikken dan zou je merken dat rockgroepen veruit het talrijkst zijn. Gegroet,

Peter Mönnich 5 i.

VOOR HET LEVEN

...ik loop buiten....
...zomaar een dag in de winter...
het is achttien jaar na m'n abortus...
...ik denk aan het kind dat van mij toen niet komen mocht..
...ik denk aan de grootste vergissing van mijn leven...
...ik denk aan jou...

Zoon, of was je een dochter geworden...
Vreemd, ik denk altijd aan zoon
Je was nu al bijna achttien geweest...
Zoon..of dochter.. of.. nachtmerriedroom...

Zoon...of dochter van mij
Heb jij mij dat vergeven
Dat krankzinnige dat ik toen deed
Het breken van jouw pas begonnen leven?

Wie leidde mij die wanhoop in
 En zei: "Och kom, dat hoopje cel
 Is nog geen mens, geen hoofd, geen hart
 't Is zo voorbij, duurt nog geen tel".

Zoon... of was je een dochter geworden...
 Gek, ik denk altijd aan zoon...
 En nog, nu achttien jaar later, gaat er
 Geen dag voorbij, of ik weet weer die...
 nachtmerriedroom...

Ik draag het mee die daad, m'n verdere
 dagen door,
 Het stil verbreken van jouw weerloos leven,
 Ja, jij vergaf me, dat weet ik gewoon
 Maar zal ik mezelf ooit vergeven?

P. Meijer

OVER LEVEN EN OVERLEVEN

Menselijk leven begint vanaf de bevruchting,
 dus vanaf het moment van samensmelting zaadcel en eicel.
 Erfelijke eigenschappen, van zowel vader als moeder, worden
 uitgewisseld. Zo ontstaat een geheel nieuwe en unieke per-
 soonlijkheid.

Binnen 7 á 8 weken hebben alle organen zich volledig ont-
 wikkeld en hoeven alleen tot de gewenste grootte uit te
 groeien.

Men moet wel erg onmenselijk zijn, om een dergelijk ,uniek ,
 maar volkomen weerloos menskind te willen vermoorden;
 om wat voor reden dan ook.

Geen enkele reden is goed genoeg om dit nieuwe, geschapen
 leven te vernietigen.

Vernietigen is nooit een oplossing van moeilijkheden, maar
 altijd een beantwoorden aan de drang naar geweld.

Geweld heeft nog nooit moeilijkheden kunnen oplossen, maar
 heeft wel steeds de drang naar nieuw geweld in zich; zo-
 dat steeds nieuw geweld zich blijft opdringen. Zo komt men
 in een spiraal van geweld, die niet meer te stuiten zal
 zijn.

Het gevolg is, dat de bejaarden, die naar de mening van de
 deskundigen te moeilijk te verzorgen zijn; ook maar van de
 aardbodem moeten verdwijnen.

Dan is de weg afgelegd om te komen tot algehele vernieti-
 ging van alle menselijk leven, dat niet geheel of maar ge-
 deeltelijk aan onze eisen voldoet.

Dan is de "beschaafde" mens aangekomen op het punt waar
 Hitler geëindigd is. Maar ja, het is natuurlijk wel gemak-
 kelijk, als men verkeersslachtoffers, die de rest van hun
 leven in een rolstoel zouden moeten doorbrengen; zonder
 meer kan afmaken, met de "reden": Er is voor hem/haar toch
 geen "normaal" menselijk leven meer mogelijk.

Geestelijk-en lichamelijk gehandicapten zijn hun leven ook
 niet meer zeker, want de "Übermensch" heeft beslist dat ze

niet waard zijn om in de, en aan de samenleving deel te nemen.

Laten we nuchter verstand en gevoel goed laten samenwerken, dan kunnen we alleen vóór het leven van de ander beblissen, maar nooit er tegen. En dan is het ook goed mogelijk om ieder mens, hoe klein, gebrekkig of hulpbehoevend dan ook, zijn/haar plaats in de samenleving te geven en te gunnen

P.Meijer.

vervolg van p. 1b

grenzend het authentieke hofje, waar hofphotograaf de Greeve enkele plaatjes scoot.

Met de metro, die nergens ondergronds gaat behalve bij een station, vervolgden wij onze tocht Ostia, de oude havenstad van Rome. Doordat de zon reeds vrij laag stond was er een mooie lichtval. Deze gaf een mooie sfeer aan de goedbewaarde ruines. Ooit is de stad door zijn inwoners verlaten en onberoerd tot de dag van vandaag blijven bestaan, gelukkig. Na veel gezocht vinden we de Romeinse wc's die een must voor de Greeve blijken. Voldaan nam iedereen er op plaats. Andere belangwekkende zaken zijn het Capitool, het amphitheater, een café en fraaie mozaïken. Met metro zurück en a l'autobus en retour naar het Instituto. 's Avonds hielden we een kleine afscheidsorrel. Een vliegtuigstaking die tijdens ons verblijf bezig was eindigde helaas juist die avond, zodat alle zenuwachtige meisjes weer blij waren. In de loop van de avond viel er steeds meer vrouwvolk af, wat ter plekke in slaap viel, totdat na een troepenverplaatsing plus verschijnen van de Bokma er nog maar vier mensen over waren. Het originele reisverslag raadplegend lezen we: "Nu zitten nog twee vrouwelijke producten onze nachtrust te verstoren, maar zij zullen wel snel oprotten, want we gaan ze er nu uitgooien..."

Zaterdag 20 oktober: Terugreis naar Amsterdam

Epiloog:

Allereerst is een woord van dank hier op zijn plaats. Wij denken hierbij aan allen die deze reis financieel en cultureel hebben mogelijk gemaakt en hebben voorbereid. Speciaal heer de Greeve verdient een pluim voor zijn doorzettingsvermogen en inzet. Komende Rome-reizigers wensen wij veel plezier en hopelijk lezen we volgend jaar jullie indrukken. Alea iacta sit!

Joris Moens
Stephan Lindeman

Menschen, die blind in Kollektive sich einordnen, machen sich selber schon zu etwas wie Material, löschen sich als selbstbestimmte Wesen aus. Dazu passt die Bereitschaft, andere als amorphe Masse zu behandeln.
Adorno.

Voor Leo Luiten, in de hoop dat hij Duits in zijn pakket heeft.
Een en ander i.v.m. "je moet toch met je tijd meegaan" (p. 32).
Vriendelijk bedoeld overigens. Ter overdenking.
L.Verzuu

KOFFIECONCERT

SCHOOLKOOR PIUS X LYCEUM

11.30 IN DE AULA VAN HET PIUS X LYCEUM

UITGEVOERD WORDEN:

MISSA BREVIS KV 275 W.A. MOZART

2° DEEL VAN DE JOHANNES PASSION J. S. BACH

SOLISTEN:

INEKE V. D. VEER SOPRAAN

MIRJAM NAGELMAKER ALT

THEO HALI TENOR

PATRICK REEDENBORGH BAS

ORKEST: ZAANS BAROK-ENSEMBLE

ZONDAG 30 MAART

TOEGANG GRATIS

CRÈCHE AANWEZIG